Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
EVGENI TANČEV
prednesené 23. apríla 2020 [1]

Vec C-461/18 P

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd
proti
Distillerie Bonollo SpA,
Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA,
Distillerie Mazzari SpA,
Caviro Distillerie Srl,

Rade Európskej únie

„Odvolanie – Dumping – Dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Číne – Odvolanie podané vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní – Článok 11 ods. 9 nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Žaloba o neplatnosť podaná výrobcom Únie – Prípustnosť – Priama dotknutosť“

Obsah

I. Právny rámec 3

II. Okolnosti predchádzajúce sporu 3

III. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok 5

IV. Konanie na Súdnom dvore a návrhy účastníkov konania 6

V. Vzájomné odvolanie 7

A. Tvrdenia účastníkov konania 7

B. Posúdenie 9

1. Prípustnosť vzájomného odvolania 10

a) O prípustnosti jediného odvolacieho dôvodu predloženého na podporu hlavného návrhu Komisie v rozsahu, v akom smeruje proti bodom 59 a 63 napadnutého rozsudku 10

1 Jazyk prednesu: angličtina.

b) Prípustnosť návrhu Komisie na zamietnutie piateho žalobného dôvodu uvedeného na Všeobecnom súde ako nedôvodného 11

c) Prípustnosť návrhu Komisie, aby Súdny dvor zamietol piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde ako nedôvodný v rozsahu, v akom odkazuje na tvrdenia uvedené Radou v jej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu 11

2. Dôvodnosť 12

a) O hlavnom návrhu Komisie na zrušenie napadnutého rozsudku 13

b) O subsidiárnom návrhu Komisie, aby Súdny dvor zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku 19

VI. Hlavné odvolanie 20

A. Tvrdenia účastníkov konania 21

B. Posúdenie 22

1. Prípustnosť odvolania 22

2. Prípustnosť jediného odvolacieho dôvodu 25

3. Dôvodnosť 26

VII. Trovy 31

VIII. Návrh 32

1. Týmto odvolaním sa Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd domáha, aby Súdny dvor zrušil rozsudok z 3. mája 2018, Distillerie Bonollo a i./Rada (ďalej len „napadnutý rozsudok“)[2], ktorým Všeobecný súd zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 626/2012 (ďalej len „sporné nariadenie“)[3].

2. Vzhľadom na to, že Changmao Biochemical Engineering nebola účastníkom konania, ale vedľajším účastníkom konania v konaní pred Všeobecným súdom, toto odvolanie ponúka Súdnemu dvoru príležitosť vyjadriť sa k pôsobnosti článku 56 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora (ďalej len „Štatút“), podľa ktorého vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní môžu podať odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu len vtedy, ak sa ich toto rozhodnutie priamo týka. Prejednávaná vec nastoľuje tiež otázku pôsobnosti článku 11 ods. 9 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 (ďalej len „základné nariadenie“)[4], ktorý vyžaduje, aby sa v prípade preskúmania antidumpingových opatrení uplatnila rovnaká metodológia ako v pôvodnom prešetrovaní, pokiaľ sa okolnosti nezmenili. Okrem toho vzhľadom na to, že Komisia podala vzájomné odvolanie, ktorým spochybňuje konštatovanie Všeobecného súdu, podľa ktorého sú žalobkyne, ktoré sú výrobcami Únie, sporným nariadením priamo

2 T-431/12, EU:T:2018:251.

3 Nariadenie z 26. júna 2012, ktorým sa mení a dopĺňa vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 349/2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 182, 2012, s. 1).

4 Nariadenie z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51).

dotknuté, Súdny dvor bude musieť určiť, či sa výklad podmienky priamej dotknutosti v nedávnom rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873), uplatní v antidumpingovej oblasti.

I. Právny rámec

3. Článok 11 základného nariadenia, nazvaný „Doba trvania, preskúmania a náhrady“, v odseku 9 stanovuje:

„Pri všetkých preskúmaniach alebo prešetreniach, ktoré sa týkajú náhrady, uskutočnených podľa tohto článku, použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k clu, pričom sa náležito zohľadní článok 2 a predovšetkým jeho odseky 11 a 12 a článok 17.“

II. Okolnosti predchádzajúce sporu

4. Kyselina vínna sa používa pri výrobe vína a ďalších nápojov ako potravinárska prísada a ako inhibítor v sadre a v ďalších výrobkoch. Tak v Európskej únii, ako aj v Argentíne sa kyselina L+ vínna vyrába z vedľajších produktov pri výrobe vína, známych ako vínny kal. V Číne sa kyselina L+ vínna a kyselina DL vínna vyrábajú z benzénu. Kyselina vínna vyrobená prostredníctvom chemickej syntézy má rovnaké fyzikálne a chemické vlastnosti a je určená na rovnaké základné spôsoby použitia ako kyselina vínna vyrobená z vedľajších produktov pri výrobe vína.

5. Changmao Biochemical Engineering je čínskym vyvážajúcim výrobcom kyseliny vínnej. Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl a Comercial Química Sarasa SL (ďalej len „žalobkyne v prvostupňovom konaní“) sú výrobcami kyseliny vínnej v Únii.

6. Dňa 24. septembra 2004 bola Európskej komisii doručená sťažnosť týkajúca sa dumpingových praktík v odvetví kyseliny vínnej pochádzajúcej od viacerých výrobcov Únie vrátane spoločností Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari a Comercial Química Sarasa.

7. Dňa 30. októbra 2004 uverejnila Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o začatí antidampingového konania v súvislosti s dovozom kyseliny vínnej pochádzajúcej z Čínskej ľudovej republiky. [5]

8. Dňa 27. júla 2005 prijala Komisia nariadenie (ES) č. 1259/2005 o uložení dočasného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike. [6]

9. Dňa 23. januára 2006 prijala Rada Európskej únie nariadenie (ES) č. 130/2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike. [7]

5 Ú. v. EÚ C 267, 2004, s. 4.

6 Ú. v. EÚ L 200, 2005, s. 73.

7 Ú. v. EÚ L 23, 2006, s. 1.

10. Podľa nariadenia č. 130/2006 bol spoločnostiam Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory (ďalej len „dvaja čínski vyvážajúci výrobcovia“) priznaný štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (ďalej len „ŠTH“) podľa článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia. Na výrobky vyrobené dvoma čínskymi vyvážajúcimi výrobcami bolo uložené antidumpingové clo vo výške 10,1 % a 4,7 %.[8] Všetkým ostatným spoločnostiam bolo uložené antidumpingové clo vo výške 34,9 %.

11. V nadväznosti na uverejnenie oznámenia zo 4. augusta 2010 o blížiacom sa uplynutí platnosti určitých antidumpingových opatrení[9] bola Komisii 27. októbra 2010 doručená žiadosť o preskúmanie týchto opatrení, ktorú podali piati výrobcovia Únie uvedení v bode 5 vyššie. Dňa 26. januára 2011 Komisia uverejnila oznámenie o začatí preskúmania pred uplynutím platnosti opatrení.[10]

12. Dňa 9. júna 2011 bola Komisii doručená žiadosť o čiastočné predbežné preskúmanie týkajúca sa dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia. Túto žiadosť podalo päť výrobcov Únie uvedených v bode 5 vyššie. Dňa 29. júla 2011 Komisia uverejnila oznámenie o začatí čiastočného predbežného preskúmania antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.[11]

13. Dňa 16. apríla 2012 prijala Rada vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 349/2012, ktorým sa na základe preskúmania uplynutia platnosti podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia ukladá konečné antidampingové clo na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.[12]

14. Nariadenie č. 349/2012 zachovalo antidumpingové clá uložené nariadením č. 130/2006.

15. Po skončení čiastočného predbežného preskúmania týkajúceho sa dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov prijala Rada 26. júna 2012 sporné nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 349/2012.

16. Sporným nariadením sa dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom nepriznáva ŠTH a po vypočítaní vytvorenej normálnej hodnoty na základe informácií, ktoré poskytol spolupracujúci výrobca v analogickej krajine, konkrétne Argentíne, sa ním zvyšuje antidumpingové clo uplatniteľné na výrobky vyrobené týmito dvoma spoločnosťami z 10,1 % na 13,1 % a zo 4,7 % na 8,3 %.[13]

17. Dňa 5. októbra 2012 Changmao Biochemical Engineering podala žalobu o neplatnosť sporného nariadenia.

18. Rozsudkom z 1. júna 2017[14] Všeobecný súd zrušil toto nariadenie v rozsahu, v akom sa uplatňovalo na Changmao Biochemical Engineering z dôvodu, že Rada a Komisia tým, že odmietli poskytnúť tejto spoločnosti informáciu týkajúcu sa cenového rozdielu medzi kyselinou DL vínnou a kyselinou L+ vínnou, ktorý predstavoval jeden zo základných prvkov výpočtu normálnej hodnoty kyseliny DL, porušili právo spoločnosti Changmao Biochemical Engineering na obhajobu a článok 20 ods. 2 základného nariadenia. Tento rozsudok nebol napadnutý odvolaním.

8 Pozri odôvodnenia 14 až 17 nariadenia č. 1259/2005, ako aj odôvodnenia 12 a 42 nariadenia č. 130/2006.

9 Ú. v. EÚ C 211, 2010, s. 11.

10 Oznámenie o začatí preskúmania pred uplynutím platnosti a preskúmania antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 24, 2011, s. 14).

11 Ú. v. EÚ C 223, 2011, s. 16.

12 Ú. v. EÚ L 110, 2012, s. 3.

13 Pozri odôvodnenia 17 až 21 a 27 až 29 sporného nariadenia.

14 Rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372).

III. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

19. Dňa 28. septembra 2012 podali žalobkyne v prvostupňovom konaní žalobu o neplatnosť sporného nariadenia.

20. Rozhodnutím z 9. septembra 2016 a uznesením z 15. septembra 2016 predseda šiestej komory Všeobecného súdu povolil Komisii a spoločnosti Changmao Biochemical Engineering, aby vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov predložených Radou, pričom uviedol, že keďže ich návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania boli podané po uplynutí lehoty uvedenej v článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991,[15] naposledy zmeneného 19. júna 2013, bolo im umožnené, aby na základe správy pre pojednávanie, ktorá im bude doručená, predložili svoje pripomienky až počas ústnej časti konania.

21. Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd rozhodol, že žaloba je prípustná, vyhovel prvému žalobnému dôvodu žalobkýň a zrušil sporné nariadenie.

22. Po prvé Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Radou a založenú na tom, že žalobkyne neboli priamo a osobne dotknuté sporným nariadením a ďalej, že nemali záujem na konaní.

23. Všeobecný súd konkrétne[16] rozhodol, že žalobkyne boli priamo dotknuté sporným nariadením. Všeobecný súd pripomenul, že podľa judikatúry si táto podmienka jednak vyžaduje, aby napadnuté opatrenie Únie malo na právne postavenie žalobkyne priamy vplyv a jednak, aby neexistovala nijaká voľná úvaha ponechaná adresátom tohto opatrenia povereným jeho uplatňovaním. Táto posledná podmienka bola splnená, pretože členské štáty poverené výkonom sporného nariadenia nedisponujú žiadnou voľnou úvahou, pokiaľ ide o sadzbu antidumpingového cla a uloženie tohto cla na dotknutý výrobok. Pokiaľ ide o prvú požiadavku, Rada a Komisia tvrdili, že zmena sadzby antidumpingového cla vykonaná sporným nariadením nemohla vyvolať právne účinky vo vzťahu k žalobkyniam jednak z dôvodu, že žalobkyne neplatili žiadne antidumpingové clo, a jednak preto, že nemali subjektívne právo na uloženie určitej úrovne antidumpingového cla voči svojim konkurentom. Všeobecný súd toto tvrdenie odmietol. Ak by totiž súdy Únie prijali taký reštriktívny výklad tejto požiadavky, akákoľvek žaloba podaná výrobcom Únie proti nariadeniu, ktorým sa ukladá antidumpingové clo, by automaticky musela byť vyhlásená za neprípustnú; to isté by platilo pre akúkoľvek žalobu podanú konkurentom príjemcu pomoci vyhlásenej Komisiou za zlučiteľnú s vnútorným trhom po skončení konania vo veci formálneho zisťovania, ako aj pre akúkoľvek žalobu podanú konkurentom proti rozhodnutiu, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Tieto druhy žalôb však boli judikatúrou vyhlásené za prípustné. Keďže v danej veci žalobkyne podali návrh na čiastočné predbežné preskúmanie a antidumpingové clá uložené na záver konania o čiastočnom predbežnom preskúmaní mali za cieľ nahradiť ujmu, ktorá im vznikla ako konkurenčným výrobcom pôsobiacim na tom istom trhu, Všeobecný súd konštatoval, že sporné nariadenie sa ich priamo týkalo.

24. Po druhé Všeobecný súd vyhovel prvému žalobnému dôvodu, ktorý mu bol predložený, založenému na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

25. Všeobecný súd pripomenul, že článok 11 ods. 9 základného nariadenia vyžaduje, aby Komisia pri všetkých preskúmaniach uplatnila rovnakú metodológiu ako v pôvodnom prešetrovaní, pokiaľ sa okolnosti nezmenili, berúc do úvahy ustanovenia článku 2 toho istého nariadenia.

15 Ú. v. ES L 136, 1991, s. 1; Mim. vyd. 01/006, s. 32.

16 Vzhľadom na to, že Changmao Biochemical Engineering vo svojom odvolaní spochybňuje len posúdenie podmienky priamej dotknutosti, a nie analýzu podmienky týkajúcej sa osobnej dotknutosti alebo záujmu žalobkýň na konaní zo strany Všeobecného súdu, zhrniem posúdenie Všeobecného súdu týkajúce sa podmienky priamej dotknutosti.

26. V prejednávanej veci bola normálna hodnota, pokiaľ ide o dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorým bol priznaný ŠTH, pri pôvodnom prešetrovaní vypočítaná na základe skutočných predajných cien uplatňovaných na domácom trhu každej spoločnosti, a pokiaľ ide o vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, a to na základe informácií prijatých od výrobcu v analogickej krajine, najmä domácich predajných cien v Argentíne. V spornom nariadení bol v rámci preskúmania dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom odopretý ŠTH, takže normálna hodnota už nemohla byť stanovená na základe skutočných domácich predajných cien uplatňovaných každou z týchto dvoch spoločností. V podstate bola vypočítaná na základe výrobných nákladov v Argentíne.

27. Všeobecný súd sa domnieval, že skutočnosť, že v spornom nariadení bola normálna hodnota pre vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, vypočítaná na základe výrobných nákladov v Argentíne, a nie na základe domácich predajných cien v Argentíne, predstavuje zmenu metodológie v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia. Keďže sporné nariadenie neodkazovalo na zmenu okolností, táto zmena metodológie nebola v súlade s týmto ustanovením.

28. Všeobecný súd v dôsledku toho sporné rozhodnutie zrušil.[17]

29. Na návrh žalobkýň zachoval antidumpingové clo zavedené sporným nariadením, pokiaľ ide o Ninghai Organic Chemical Factory, až kým Komisia a Rada neprijmú opatrenia na vykonanie napadnutého rozsudku. Vzhľadom na rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), nebolo možné zachovať toto clo, pokiaľ ide o Changmao Biochemical Engineering.

IV. Konanie na Súdnom dvore a návrhy účastníkov konania

30. Predmetným odvolaním Changmao Biochemical Engineering navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a uložil žalobkyniam v prvostupňovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania odvolateľky, ktoré jej vznikli tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.

31. Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari a Caviro Distillerie (ďalej spoločne len „Distillerie Bonollo“) navrhujú, aby Súdny dvor zamietol odvolanie ako neprípustné a v každom prípade ako nedôvodné. Distillerie Bonollo okrem toho navrhuje, aby Súdny dvor uložil odvolateľke a akémukoľvek vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré jej vznikli v prvostupňovom a odvolacom konaní.

32. Rada navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie ako neprípustné a zaviazal odvolateľku na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie ako neprípustné a v každom prípade ako nedôvodné, ako aj uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

17 Nebolo teda potrebné, aby Všeobecný súd preskúmal ďalšie štyri žalobné dôvody predložené žalobkyňami, založené na i) porušení článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia v spojení s článkom 2 ods. 1, 2 a 3 tohto nariadenia použitím vytvorenej normálnej hodnoty namiesto skutočných domácich predajných cien v analogickej krajine, ii) porušení článku 2 ods. 3 základného nariadenia vytvorením normálnej hodnoty na základe nákladov v inej krajine ako analogická krajina, iii) porušení článku 2 ods. 3 základného nariadenia vytvorením normálnej hodnoty s použitím suroviny, ktorá nebola rovnocenná, a iv) porušení práva na obhajobu a nedostatku odôvodnenia.

34. Komisia podala vzájomné odvolanie. Navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, vyhlásil za neprípustné prvé štyri žalobné dôvody uvedené na Všeobecnom súde,[18] vyhlásil piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde za nedôvodný alebo subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o piatom žalobnom dôvode uvedenom v prvostupňovom konaní.[19] Subsidiárne Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom bola Rade uložená povinnosť prijať opatrenia na vykonanie tohto rozsudku. Komisia tiež navrhuje, aby Súdny dvor uložil spoločnosti Changmao Biochemical Engineering povinnosť nahradiť trovy konania.

35. Distillerie Bonollo navrhuje, aby Súdny dvor zamietol druhú časť prvého dôvodu vzájomného odvolania[20] ako neprípustnú alebo subsidiárne ako nedôvodnú. Distillerie Bonollo ďalej navrhuje, aby Súdny dvor zamietol vzájomné odvolanie v zostávajúcej časti ako nedôvodné alebo neúčinné. Napokon navrhuje, aby Súdny dvor uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania spoločnosti Distillerie Bonollo v konaní na Súdnom dvore, ako aj trovy konania vynaložené v prípade vrátenia veci Všeobecnému súdu.

36. Rada podporuje návrhy predložené Komisiou vo vzájomnom odvolaní.

37. Changmao Biochemical Engineering navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, vyhlásil za neprípustné prvé štyri žalobné dôvody uvedené na Všeobecnom súde, vyhlásil piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde za nedôvodný alebo subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o piatom žalobnom dôvode uvedenom v prvostupňovom konaní. Subsidiárne navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom sa ním Rade ukladá povinnosť prijať opatrenia na jeho vykonanie. Napokon navrhuje, aby Súdny dvor uložil spoločnosti Distillerie Bonollo povinnosť nahradiť trovy konania spoločnosti Changmao Biochemical Engineering.

38. Na pojednávaní 24. októbra 2019 Changmao Biochemical Engineering, Distillerie Bonollo, Rada a Komisia predniesli svoje ústne pripomienky.

V. Vzájomné odvolanie

39. Keďže vzájomným odvolaním Komisie sa spochybňuje predovšetkým prípustnosť žaloby na prvom stupni, treba ho preskúmať ako prvé.

A. Tvrdenia účastníkov konania

40. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, zamietol prvé štyri žalobné dôvody uvedené na Všeobecnom súde ako neprípustné[21] a zamietol ako nedôvodný piaty žalobný dôvod uvedený v prvostupňovom konaní alebo subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o piatom žalobnom dôvode.[22] Subsidiárne Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom bola v bode 2 výroku tohto rozsudku Rade uložená povinnosť prijať opatrenia na vykonanie tohto rozsudku.

18 Prvé štyri žalobné dôvody uvedené na Všeobecnom súde sú založené na i) porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia, ii) porušení článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia v spojení s článkom 2 ods. 1, 2 a 3 toho istého nariadenia, iii) porušení článku 2 ods. 3 základného nariadenia a iv) porušení článku 2 ods. 3 základného nariadenia (pozri poznámku pod čiarou 17 vyššie).

19 Piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde bol založený na porušení práv na obhajobu a na nedostatku odôvodnenia (pozri poznámku pod čiarou 17 vyššie).

20 Druhá časť prvého dôvodu vzájomného odvolania je založená na nedôvodnosti piateho dôvodu uvedeného na Všeobecnom súde (pozri poznámku pod čiarou 19 vyššie).

21 Ako sa uvádza v poznámke pod čiarou 18 vyššie, prvé štyri žalobné dôvody uvedené na Všeobecnom súde sú založené na i) porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia, ii) porušení článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia v spojení s článkom 2 ods. 1, 2 a 3 toho istého nariadenia, iii) porušení článku 2 ods. 3 základného nariadenia a iv) porušení článku 2 ods. 3 základného nariadenia.

22 Ako bolo uvedené v poznámke pod čiarou 19 vyššie, piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde je založený na porušení práva na obhajobu a na nedostatku odôvodnenia.

41. Na podporu svojho návrhu, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, Komisia uvádza jediný odvolací dôvod. Tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 51 až 73 napadnutého rozsudku konštatoval, že Distillerie Bonollo bola priamo dotknutá sporným nariadením.

42. Po prvé Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nemohol vychádzať z práva na účinnú súdnu ochranu zakotveného v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) na účely extenzívneho výkladu podmienky priamej dotknutosti. Tento výklad, podľa ktorého je táto podmienka splnená, ak má napadnutý akt Únie *hmotnoprávny* vplyv na situáciu žalobcu, je tiež nezlučiteľný s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej sa vyžaduje *právny* účinok na situáciu žalobcu. Po druhé Komisia tvrdí, že na to, aby sporné nariadenie malo účinky na právne postavenie spoločnosti Distillerie Bonollo, musí tejto spoločnosti priznať hmotnoprávny nárok. Komisia však tvrdí, že Distillerie Bonollo nemá právo vyžadovať, aby bola konkurenčným výrobcom tretích krajín uložená určitá úroveň antidumpingových opatrení, keďže článok 21 základného nariadenia umožňuje Rade a Komisii, aby v prípade, že by to nebolo v záujme Únie, neprijali opatrenia.

43. Komisia z toho vyvodzuje, že napadnutý rozsudok treba zrušiť.

44. V dôsledku toho Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol prvé štyri žalobné dôvody uvedené na Všeobecnom súde ako neprípustné a zamietol piaty žalobný dôvod uvedený v prvostupňovom konaní ako nedôvodný. Pokiaľ ide o tento posledný žalobný dôvod, ktorý je založený na porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia, Komisia uznáva, že je prípustný, pretože ide o procesný, a nie hmotnoprávny dôvod. Komisia však tvrdí, že tento žalobný dôvod je nedôvodný, keďže v priebehu správneho konania mala Distillerie Bonollo bohatú písomnú a ústnu komunikáciu s Komisiou. V prípade, že by sa však Súdny dvor domnieval, že nemôže s konečnou platnosťou rozhodnúť o piatom žalobnom dôvode uvedenom na Všeobecnom súde, Komisia navrhuje, aby bola vec vrátená Všeobecnému súdu, aby o tomto žalobnom dôvode rozhodol.

45. Komisia subsidiárne navrhuje, aby Súdny dvor zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku. Na podporu tohto návrhu Komisia uvádza jediný odvolací dôvod založený na tvrdení, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zachoval antidumpingové clo zavedené sporným nariadením „až kým [Komisia] a [Rada] neprijmú opatrenia na vykonanie tohto rozsudku“. Tvrdí, že od nadobudnutia účinnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 37/2014[23] môže iba Komisia ukladať antidumpingové opatrenia.

46. Changmao Biochemical Engineering súhlasí so všetkými návrhmi Komisie s výnimkou toho, že po prvé nesúhlasí so subsidiárnym návrhom, ktorý predložila Komisia (zhrnutý v predchádzajúcom bode), a po druhé navrhuje, aby Súdny dvor uložil spoločnosti Distillerie Bonollo povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Changmao Biochemical Engineering.

47. Distillerie Bonollo navrhuje vzájomné odvolanie zamietnuť.

48. Pokiaľ ide po prvé o tvrdenie Komisie, že piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde je nedôvodný, Distillerie Bonollo tvrdí, že toto tvrdenie je neprípustné. Je to tak predovšetkým preto, že Všeobecný súd tento dôvod nepreskúmal, ďalej, že ide o skutkovú otázku a napokon, že vzájomné odvolanie odkazuje na odpoveď Rady na písomné otázky Všeobecného súdu, ktorých kópiu nemala Komisia získať, keďže jej bolo povolené vstúpiť do konania len na základe správy pre pojednávanie. Distillerie Bonollo uvádza, že toto tvrdenie je v každom prípade nedôvodné.

23 Nariadenie (EÚ) č. 37/2014 z 15. januára 2014, ktorým sa menia určité nariadenia, ktoré sa vzťahujú na spoločnú obchodnú politiku, pokiaľ ide o postupy prijímania určitých opatrení (Ú. v. EÚ L 18, 2014, s. 1).

49. Pokiaľ ide po druhé o jediný odvolací dôvod uvedený na podporu návrhu na zrušenie napadnutého rozsudku, Distillerie Bonollo tvrdí, že je neprípustný v rozsahu, v akom smeruje proti bodom 59 a 63 napadnutého rozsudku. Pokiaľ totiž ide o bod 59, Komisia spochybňuje skutkové zistenie a pokiaľ ide o bod 63, Komisia len navrhuje, aby jej vlastný výklad nahradil výklad prijatý Všeobecným súdom.

50. Distillerie Bonollo okrem toho tvrdí, že tento jediný odvolací dôvod je v celom rozsahu nedôvodný alebo neúčinný. Distillerie Bonollo najmä tvrdí, že Všeobecný súd na účely rozšírenia pojmu priama dotknutosť nevychádzal zo zásady účinnej súdnej ochrany, keďže odkaz v bode 93 napadnutého rozsudku na túto zásadu je nadbytočný. Navyše žalobca je priamo dotknutý aktom Únie, ako to Všeobecný súd uviedol v bode 52 napadnutého rozsudku, ak je dotknutý vo svojom postavení účastníka trhu v rámci hospodárskej súťaže s inými účastníkmi trhu. Toto kritérium bolo okrem toho potvrdené Súdnym dvorom v rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 43). Distillerie Bonollo preto tvrdí, že je priamo dotknutá ako priamy konkurent dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, na ktorých výrobky sporné nariadenie neukladá primerané antidumpingové clá.

51. Po tretie Distillerie Bonollo tvrdí, že jediný dôvod uvedený na podporu subsidiárneho návrhu Komisie nie je dôvodný. Bod 2 výroku napadnutého rozsudku ukladá nielen Rade, ale aj príslušnej inštitúcii, teda Komisii, povinnosť prijať opatrenia na vykonanie tohto rozsudku.

52. Rada sa pripája k obom návrhom predloženým Komisiou.

53. Po prvé Rada tvrdí, že napadnutý rozsudok treba zrušiť, pretože Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že štyri žalobné dôvody, ktoré mu boli predložené, sú prípustné. Hoci sa podmienka priamej dotknutosti má vykladať z hľadiska zásady účinnej súdnej ochrany, táto zásada nemôže viesť k vylúčeniu podmienok prípustnosti stanovených v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ. Okrem toho judikatúra, ktorá vyžaduje, aby akt Únie mal účinky na právne postavenie žalobcu a nie na jeho skutkovú situáciu, sa naďalej uplatňuje. Nariadenie, ktorým sa ukladajú antidumpingové clá, nemôže vyvolať právne účinky vo vzťahu k výrobcom Únie, keďže jednak títo výrobcovia neplatia tieto clá a jednak nemajú právo navrhovať, aby boli clá uložené vyvážajúcim výrobcom z tretích krajín. Všeobecný súd teda v bodoch 52 a 53 napadnutého rozsudku v podstate nesprávne rozhodol, že podmienka týkajúca sa priamej dotknutosti je splnená, keď je ovplyvnená skutková situácia žalobcu.

54. Po druhé Rada tvrdí, že ak Súdny dvor zruší napadnutý rozsudok, mal by zamietnuť piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde ako nedôvodný.

55. Po tretie Rada tvrdí, že ak Súdny dvor rozhodne nezrušiť napadnutý rozsudok, mal by aj tak zrušiť bod 2 výroku daného rozsudku, keďže nariadenie č. 37/2014 priznáva právomoc prijímať antidumpingové opatrenia iba Komisii.

B. Posúdenie

56. Komisia vo svojom vzájomnom odvolaní navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku (ďalej len „hlavný návrh Komisie“) z dôvodu, že Všeobecný súd v bodoch 51 až 73 daného rozsudku nesprávne rozhodol, že Distillerie Bonollo bola priamo dotknutá sporným nariadením. Subsidiárne Komisia navrhuje zrušenie bodu 2 výroku napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom sa týmto bodom ukladá Rade povinnosť prijať opatrenia na vykonanie tohto rozsudku (ďalej len „subsidiárny návrh Komisie“) z dôvodu, že od nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 37/2014 môže iba Komisia uložiť antidumpingové opatrenia.

57. Distillerie Bonollo navrhuje zamietnuť oba návrhy Komisie, zatiaľ čo Rada a Changmao Biochemical Engineering sa pripájajú k obom návrhom.

1. Prípustnosť vzájomného odvolania

58. Distillerie Bonollo spochybňuje prípustnosť jednak jediného odvolacieho dôvodu uvedeného na podporu hlavného návrhu Komisie založeného na nesprávnom posúdení priamej dotknutosti v rozsahu, v akom smeruje proti určitým bodom napadnutého rozsudku, a jednak návrhu Komisie, aby Súdny dvor zamietol piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde.[24]

59. Tieto námietky neprípustnosti treba podľa môjho názoru zamietnuť.

a) O prípustnosti jediného odvolacieho dôvodu predloženého na podporu hlavného návrhu Komisie v rozsahu, v akom smeruje proti bodom 59 a 63 napadnutého rozsudku

60. Po prvé Distillerie Bonollo tvrdí, že jediný odvolací dôvod predložený Komisiou je neprípustný v rozsahu, v akom smeruje proti bodu 59 napadnutého rozsudku, v ktorom Všeobecný súd konštatoval, že Distillerie Bonollo bola priamo dotknutá sporným nariadením z dôvodu, že toto nariadenie ukladá dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom antidumpingové clá určené na kompenzáciu ujmy, ktorú utrpela Distillerie Bonollo ako konkurent týchto dvoch čínskych výrobcov. Podľa spoločnosti Distillerie Bonollo ide o skutkovú otázku.

61. Podľa môjho názoru musí byť táto námietka neprípustnosti zamietnutá. Komisia nespochybňuje posúdenie Všeobecného súdu v bode 59 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Distillerie Bonollo priamo konkurovala dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom, čo je skutočne faktickým konštatovaním, ktoré nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom.[25] Tvrdenie Komisie týkajúce sa bodu 59 napadnutého rozsudku skôr spočíva v tom, že ujma utrpená výrobným odvetvím Únie nebola posúdená v spornom nariadení, ale v „skorších právnych aktoch“ (konkrétne nariadenia č. 349/2012 a 130/2006), pričom výsledkom je, že akékoľvek účinky na právne postavenie spoločnosti Distillerie Bonollo nevyplývajú zo sporného nariadenia, ale z týchto „skorších právnych aktov“. To je právna otázka.

62. Po druhé Distillerie Bonollo tvrdí, že jediný odvolací dôvod je neprípustný v rozsahu, v akom smeruje proti bodu 63 napadnutého rozsudku, v ktorom Všeobecný súd odmietol tvrdenie Rady, podľa ktorého na splnenie podmienky týkajúcej sa priamej dotknutosti musí mať žalobkyňa „subjektívne právo na uloženie antidumpingového cla na presnej úrovni“. Podľa spoločnosti Distillerie Bonollo je to tak preto, že Komisia sa snaží len nahradiť výklad prijatý Všeobecným súdom svojím vlastným výkladom.

63. Táto námietka neprípustnosti musí byť podľa môjho názoru tiež zamietnutá. Je pravda, že toto tvrdenie uviedla Rada v prvostupňovom konaní a že Komisia vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu Rady na prvom stupni. Podľa judikatúry však platí, že pokiaľ odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie vykonané Všeobecným súdom, možno právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolacieho konania. Ak by totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na právnych dôvodoch a tvrdeniach, ktoré už boli uplatnené na Všeobecnom súde, odvolanie by bolo zbavené časti svojho zmyslu.[26] Navyše Komisia spochybňuje konkrétny bod napadnutého rozsudku, a to bod 63.

24 Na účely objasnenia poukazujem na to, že všetky námietky neprípustnosti sa týkajú hlavného návrhu Komisie. Netýkajú sa subsidiárneho návrhu Komisie.

25 Rozsudok z 26. septembra 2018, Philips a Philips France/Komisia (C-98/17 P, neuverejnený, EU:C:2018:774, bod 40).

26 Rozsudok z 27. marca 2019, Canadian Solar Emea a i./Rada (C-236/17 P, EU:C:2019:258, bod 124).

b) Prípustnosť návrhu Komisie na zamietnutie piateho žalobného dôvodu uvedeného na Všeobecnom súde ako nedôvodného

64. Vo vzájomnom odvolaní Komisia po tom, ako uviedla dôvody, pre ktoré podľa nej Distillerie Bonollo nie je priamo dotknutá sporným nariadením, a ako konštatovala, že napadnutý rozsudok musí byť zrušený v celom rozsahu, navrhuje, aby Súdny dvor zamietol piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde, založený na porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia, ako nedôvodný.

65. Distillerie Bonollo spochybňuje prípustnosť návrhu Komisie na zamietnutie piateho žalobného dôvodu uvedeného na Všeobecnom súde ako nedôvodného. Na jednej strane totiž Všeobecný súd nerozhodol o tomto piatom žalobnom dôvode a na druhej strane otázka, či bolo porušené najmä právo spoločnosti Distillerie Bonollo na obhajobu, je skutkovou otázkou.

66. Podľa môjho názoru musí byť táto námietka neprípustnosti zamietnutá.

67. Po prvé je pravda, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku nepreskúmal piaty žalobný dôvod, ktorý mu bol predložený. Nemusel, keďže vyhovel prvému žalobnému dôvodu založenému na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia a z tohto dôvodu zrušil sporné nariadenie.[27] Z toho však nevyplýva, že návrh Komisie na zamietnutie piateho žalobného dôvodu uvedeného v prvostupňovom konaní ako nedôvodného je neprípustný. Zo vzájomného odvolania totiž jasne vyplýva, že Komisia navrhuje, aby Súdny dvor preskúmal a zamietol piaty žalobný dôvod uvedený v prvostupňovom konaní *v rámci výkonu právomoci Súdneho dvora podľa článku 61 štatútu s konečnou platnosťou rozhodnúť* po tom, ako zrušil rozhodnutie Všeobecného súdu. V rámci vzájomného odvolania Komisia skutočne až *po tom*, ako uviedla dôvody, pre ktoré Distillerie Bonollo nie je priamo dotknutá napadnutým rozsudkom a prečo v dôsledku toho musí byť tento rozsudok zrušený, navrhuje, aby Súdny dvor zamietol piaty žalobný dôvod uvedený v prvostupňovom konaní ako nedôvodný. Komisia navyše vo svojej replike vysvetľuje, že práve „s cieľom pomôcť Súdnemu dvoru pri výkone jeho právomocí podľa článku 61 štatútu“ uvádza svoje stanovisko k piatemu žalobnému dôvodu vznesenému v konaní na Všeobecnom súde.

68. Po druhé, hoci článok 61 štatútu nespresňuje, či Súdny dvor v čase, keď rozhoduje s konečnou platnosťou, môže rozhodovať o skutkových otázkach, Súdny dvor v praxi túto právomoc vykonáva.[28] Ak by teda rozhodovanie o piatom žalobnom dôvode uvedenom v prvostupňovom konaní vyžadovalo posúdenie skutkovej povahy, nemalo by to vplyv na prípustnosť návrhu Komisie na zamietnutie tohto žalobného dôvodu ako nedôvodného.

c) Prípustnosť návrhu Komisie, aby Súdny dvor zamietol piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde ako nedôvodný v rozsahu, v akom odkazuje na tvrdenia uvedené Radou v jej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu

69. Vo vzájomnom odvolaní Komisia na podporu svojho návrhu, aby Súdny dvor zamietol piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde ako nedôvodný, odkazuje na odpoveď Rady na písomné otázky položené Všeobecným súdom[29] v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania.[30]

27 Pozri body 142 a 143 napadnutého rozsudku.

28 Pozri napríklad rozsudky z 1. júla 2008, Chronopost/UFEX a i. (C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 141 až 164); z 21. januára 2010, Audi/ÚHVT (C-398/08 P, EU:C:2010:29, body 52 až 60); z 3. mája 2012, Španielsko/Komisia (C-24/11 P, EU:C:2012:266, body 50 až 59), a z 28. novembra 2019, ABB/Komisia (C-593/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:1027, body 95 až 101).

29 Presnejšie, Komisia odkazuje na stanovisko Rady v jej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu, podľa ktorého je na určenie, či Rada porušila svoju povinnosť odôvodnenia, potrebné zohľadniť nielen znenie sporného nariadenia, ale aj ústnu a písomnú komunikáciu, ku ktorej došlo v priebehu správneho konania. Komisia tiež odkazuje na ďalšie stanovisko Rady v jej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu, podľa ktorého Distillerie Bonollo netvrdí, že odôvodnenie je nedostatočné, ale obmedzuje sa na spochybnenie prístupu Rady a Komisie, čo nestačí na preukázanie porušenia práva na obhajobu alebo povinnosti odôvodnenia.

30 Pozri bod 34 napadnutého rozsudku.

70. Distillerie Bonollo tvrdí, že odkazy vo vzájomnom odvolaní na odpoveď Rady na písomné otázky Všeobecného súdu sú neprípustné. Podľa spoločnosti Distillerie Bonollo to vyplýva zo skutočnosti, že Komisii bolo povolené vstúpiť do konania na prvom stupni na základe článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991, teda na základe správy pre pojednávanie. Komisia teda nemala právo získať kópiu odpovede Rady na písomné otázky Všeobecného súdu. V dôsledku toho Distillerie Bonollo navrhuje, aby Súdny dvor odmietol rozhodnúť o návrhu Komisie, aby Súdny dvor zamietol piaty žalobný dôvod uvedený na Všeobecnom súde ako nedôvodný.

71. Podľa môjho názoru vzájomné odvolanie nemožno vyhlásiť za neprípustné, keďže odkazuje na tvrdenia uvedené Radou v jej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu.

72. V prejednávanej veci bolo Komisii povolené vstúpiť do konania na Všeobecnom súde podľa článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991.[31]

73. Podľa článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991, ak je návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania podaný po uplynutí lehoty šiestich týždňov od uverejnenia oznámenia o podaní žaloby v *Úradnom vestníku Európskej únie*, vedľajší účastník konania „môže… na základe správy pre pojednávanie, ktorá mu bola doručená, vyjadriť svoje pripomienky počas ústnej časti konania“. Z toho vyplýva, že v takej situácii nemá vedľajší účastník konania právo dostať kópiu žaloby, vyjadrenia k žalobe, repliky alebo dupliky.[32]

74. V prejednávanej veci však Komisia bola oprávnená získať kópiu žaloby a vyjadrenia k žalobe. Článok 24 ods. 7 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991[33] totiž stanovuje, že „ak nie je Rada alebo [Komisia] účastníkom konania, Všeobecný súd im zašle kópie návrhu a vyjadrenia odporcu bez ich príloh tak, aby mali možnosť posúdiť, či nie je namietaná neuplatniteľnosť niektorého z ich právnych aktov podľa článku 277 ZFEÚ“.

75. Poznamenávam, že tvrdenia uvedené Radou v jej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu, na ktoré odkazuje Komisia vo svojom vzájomnom odvolaní,[34] sa nachádzali aj vo vyjadrení Rady k žalobe na Všeobecnom súde,[35] ktorého kópiu bola Komisia oprávnená získať.

76. Preto bez ohľadu na to, či Komisia bola oprávnená získať kópiu odpovede Rady na písomné otázky Všeobecného súdu, skutočnosť, že Komisia vo svojom vzájomnom odvolaní odkazuje na tvrdenia uvedené Radou v jej odpovedi na uvedené písomné otázky, nemôže mať za následok neprípustnosť vzájomného odvolania v rozsahu, v akom sa týka tvrdení Rady.

2. Dôvodnosť

77. Ako bolo pripomenuté v bode 56 vyššie, Komisia navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku alebo subsidiárne zrušenie bodu 2 jeho výroku. Postupne preskúmam každý z týchto návrhov.

31 Pozri bod 20 vyššie.

32 Rozsudok z 26. marca 2009, Selex Sistemi Integrati/Komisia (C-113/07 P, EU:C:2009:191, body 37 až 39).

33 Teraz článok 82 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

34 Pozri poznámku pod čiarou 29 vyššie.

35 Rada vo svojom vyjadrení k žalobe na Všeobecnom súde spresňuje, že otázku, či Rada porušila svoju povinnosť odôvodnenia, treba posúdiť nielen vzhľadom na znenie článku 296 ZFEÚ, ale aj vzhľadom na komunikáciu, ktorá sa uskutočnila počas antidumpingového konania. Rada stále vo svojom vyjadrení k žalobe na Všeobecnom súde ďalej uvádza, že žalobkyne v prvostupňovom konaní namiesto toho, aby spochybnili dostatočnosť odôvodnenia, kritizujú dôvodnosť prístupu Rady a Komisie.

a) O hlavnom návrhu Komisie na zrušenie napadnutého rozsudku

78. Svojím jediným odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že Distillerie Bonollo je priamo dotknutá sporným nariadením.

79. Podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti aktu, ktorý jej nie je určený, ak sa jej tento akt priamo a osobne týka.

80. Podľa ustálenej judikatúry podmienka, podľa ktorej musí byť fyzická alebo právnická osoba priamo dotknutá rozhodnutím, ktoré je predmetom žaloby, vyžaduje splnenie dvoch kumulatívnych kritérií, a to, aby napadnuté opatrenie jednak malo priame účinky na právne postavenie jednotlivca a jednak neponechávalo priestor na voľnú úvahu adresátom povereným jeho uplatňovaním, keďže má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Únie bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení.[36]

81. Všeobecný súd v bode 59 napadnutého rozsudku rozhodol, že sporné nariadenie sa priamo dotýka právneho postavenia žalobkýň v prvostupňovom konaní, keďže viedlo k začatiu konania o čiastočnom predbežnom preskúmaní a antidumpingové clá uložené na konci tohto konania boli určené na kompenzáciu ujmy, ktorú utrpela ako konkurent dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov. Pokiaľ ide o druhé kritérium priamej dotknutosti, bolo tiež splnené, keďže členské štáty nedisponovali žiadnou voľnou úvahou, pokiaľ ide o sadzbu antidumpingového cla a uloženie tohto cla na dotknuté výrobky.

82. Poznamenávam, že vzájomné odvolanie sa týka len posúdenia prvého kritéria priamej dotknutosti, ktoré vykonal Všeobecný súd v bodoch 51 až 73 napadnutého rozsudku, a nie analýzy druhého kritéria v bode 50 daného rozsudku.

83. Komisia tvrdí, že sporné nariadenie nemá vplyv na právne postavenie spoločnosti Distillerie Bonollo, pretože táto spoločnosť nemá žiadne právo, ktoré by mohlo byť dotknuté prijatím uvedeného nariadenia. Podľa Komisie, hoci základné nariadenie priznáva spoločnosti Distillerie Bonollo ako sťažovateľke procesné práva, relevantné na určenie toho, či došlo k ovplyvneniu právneho postavenia spoločnosti Distillerie Bonollo, sú len hmotné, a nie procesné práva. Ani Zmluva o FEÚ, ani základné nariadenie však spoločnosti Distillerie Bonollo nepriznávajú hmotné právo na to, aby došlo k uloženiu určitej úrovne antidumpingového cla výrobcom, ktorí sú konkurentmi z tretích krajín.

84. Distillerie Bonollo sa zase domnieva, že sporné nariadenie má priame účinky na jej právne postavenie z dôvodu, že má právo nebyť vystavená hospodárskej súťaži *narušenej dumpingom* na trhu, na ktorom pôsobí. To analogicky vyplýva z bodu 50 rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873).

85. Zastávam názor, že Súdny dvor by mal zamietnuť jediný odvolací dôvod uvedený na podporu hlavného návrhu Komisie. Ako bude vysvetlené nižšie, navrhujem uplatniť na prejednávanú vec riešenie, ktoré Súdny dvor prijal v rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873), a dospieť k záveru, že sporné nariadenie má priame účinky na právne postavenie spoločnosti Distillerie Bonollo z dôvodu, že táto spoločnosť má právo nebyť vystavená narušeniu hospodárskej súťaže dumpingom na trhu, na ktorom pôsobí.

36 Rozsudky zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 42); z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 69), a z 5. novembra 2019, ECB a i./Trasta Komercbanka a i. (C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923, bod 103).

86. Na úvod poznamenávam, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, zo skutočnosti, že sporné nariadenie neukladá spoločnosti Distillerie Bonollo povinnosť zaplatiť antidumpingové clo, nevyplýva, že toto nariadenie nemá vplyv na jej právne postavenie.

87. Antidumpingové clá sa totiž podľa definície ukladajú na výrobky vyrobené výrobcami z tretích krajín, a nie na výrobky vyrobené výrobcami Únie, ako je Distillerie Bonollo. V dôsledku toho, ak by sa Súdny dvor stotožnil s prístupom Rady, výrobcovia Únie by neboli oprávnení domáhať sa zrušenia nariadenia zavádzajúceho antidumpingové opatrenia. To by vôbec nebolo v súlade s rozsudkami z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia (264/82, EU:C:1985:119, body 12 až 16), a z 18. októbra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Komisia (T-364/16, EU:T:2018:696, body 36 až 53), v ktorých bola žaloba o neplatnosť, podaná výrobcom Únie, vyhlásená za prípustnú.

88. Ďalšie tvrdenie v prospech názoru uvedeného v bode 85 vyššie je, že antidumpingové clo platia dovozcovia dotknutého výrobku do Únie a vyberajú ho colné orgány členských štátov pri uvoľnení tohto výrobku do Únie. Neplatia ho vyvážajúci výrobcovia. Ak by sa teda Súdny dvor riadil prístupom Rady, vyvážajúci výrobcovia by nemali aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o neplatnosť nariadenia, ktorým sa ukladá antidumpingové clo na dovoz ich vlastných výrobkov do Únie. Ani to by nebolo v súlade s ustálenou judikatúrou, ktorá uznáva prípustnosť žalôb podaných výrobcami a vývozcami predmetného výrobku, ktorí sa údajne dopustili dumpingu na základe informácií týkajúcich sa ich obchodnej činnosti. [37]

89. Ako bolo navyše uvedené v bode 85 vyššie, súhlasím s názorom spoločnosti Distillerie Bonollo, podľa ktorého sa sporné nariadenie tým, že ju stavia do nepriaznivého konkurenčného postavenia, priamo dotýka jej práva nebyť vystavená narušenej hospodárskej súťaži na trhu, na ktorom pôsobí.

90. Po prvé to vyplýva z rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873). V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že rozhodnutie, ktorým Komisia na jednej strane konštatovala, že niektoré opatrenia predstavujú nezlučiteľnú štátnu pomoc, ale nenariadila ich vymáhanie, a na druhej strane konštatovala, že iné opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc, priamo ovplyvnilo právne postavenie žalobcov v prvostupňovom konaní z dôvodu, že ich dostalo do nepriaznivého konkurenčného postavenia, a preto ovplyvnilo ich právo nebyť vystavený hospodárskej súťaži narušenej predmetnými opatreniami na trhu, na ktorom pôsobili. [38] Ako rozhodol Súdny dvor, toto právo bolo žalobcom v prvostupňovom konaní priznané ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa štátnej pomoci, konkrétne článkami 107 a 108 ZFEÚ, ktorých cieľom je ochrana hospodárskej súťaže. [39]

37 Rozsudky z 21. februára 1984, Allied Corporation a i./Komisia (239/82 a 275/82, EU:C:1984:68, body 11 až 14), a zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada (240/84, EU:C:1987:202, body 5 až 7). Pozri tiež najmä rozsudky z 18. septembra 1996, Climax Paper/Rada (T-155/94, EU:T:1996:118, body 45 až 53); z 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Rada (T-170/94, EU:T:1997:134, body 35 až 42); z 13. septembra 2013, Huvis/Rada (T-536/08, neuverejnený, EU:T:2013:432, body 23 až 29); z 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber a i./Rada (T-537/08, neuverejnený, EU:T:2013:428, body 20 až 29); zo 16. januára 2014, BP Products North America/Rada (T-385/11, EU:T:2014:7, body 74 až 78); z 15. septembra 2016, Unitec Bio/Rada (T-111/14, EU:T:2016:505, body 25 až 32); z 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata a i./Rada (T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, neuverejnený, EU:T:2016:509, body 57 až 64); z 18. októbra 2016, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada (T-351/13, neuverejnený, EU:T:2016:616, body 22 až 39), a z 10. októbra 2017, Kolachi Raj Industrial/Komisia (T-435/15, EU:T:2017:712, body 49 až 55).

38 Súdny dvor vychádzal zo skutočnosti, že žalobcovia v prvostupňovom konaní, teda pán Ferracci, majiteľ zariadenia „bed and breakfast“, a Scuola Elementare Maria Montessori, súkromné vzdelávacie zariadenie, ponúkali služby podobné službám poskytovaným príjemcami schémy pomoci, a to cirkevnými a náboženskými inštitúciami. Okrem toho sa zariadenia pána Ferracciho a Scuola Elementare Maria Montessori nachádzali v bezprostrednej blízkosti príjemcov pomoci. Preto boli aktívne na tom istom geografickom trhu služieb. Vzhľadom na to, že pán Ferracci a Scuola Elementare Maria Montessori mali *a priori* nárok na pomoc, ktorá bola predmetom sporného rozhodnutia, toto rozhodnutie ich mohlo uviesť do nepriaznivého konkurenčného postavenia. Pozri bod 50 rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873).

39 Pozri body 43 a 52 rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873).

91. Navrhujem prebrať na prejednávanú vec, ktorá sa netýka pravidiel štátnej pomoci, ale antidumpingových ustanovení, riešenie prijaté Súdnym dvorom v rozsudku uvedenom v predchádzajúcom bode. Domnievam sa, že sporné nariadenie má priame účinky na právne postavenie spoločnosti Distillerie Bonollo z dôvodu jej práva nepodliehať hospodárskej súťaži, ktorá nie je skreslená štátnou pomocou (ako to bolo v danom rozsudku), ale dumpingovými praktikami na trhu, na ktorom pôsobí.

92. Na podporu tohto riešenia poznamenávam, že cieľom antidumpingových pravidiel je zachovať hospodársku súťaž, rovnako ako v prípade článkov 107 a 108 ZFEÚ. Je pravda, že podľa článku 21 ods. 1 základného nariadenia majú antidumpingové opatrenia dvojaký cieľ: na jednej strane je to snaha o odstránenie účinkov narušenia obchodu dumpingom a na druhej strane obnovenie účinnej hospodárskej súťaže. Zdôrazňujem však, že dumpingové praktiky treba považovať za *nekalú súťaž* zo strany výrobcov z tretích krajín, proti ktorým musia byť výrobcovia Únie chránení.[40] V súlade s judikatúrou je prijímanie antidumpingových ciel ochranným a preventívnym opatrením proti nekalej súťaži vyplývajúcim z dumpingových praktík.[41] Odstránenie účinkov narušenia obchodu teda podľa môjho názoru predstavuje predovšetkým podmienku obnovenia spravodlivej hospodárskej súťaže na vnútornom trhu.

93. Poukazujem tiež na to, že význam cieľa účinnej hospodárskej súťaže, pokiaľ ide o antidumpingové clo, potvrdzuje pravidlo nižšieho cla. Podľa tohto pravidla, tak ako je stanovené v článku 9 ods. 4 poslednej vete základného nariadenia, sa výška antidumpingového cla musí určiť na základe dumpingového rozpätia, pokiaľ rozpätie ujmy nie je nižšie ako dumpingové rozpätie, pričom v takom prípade sa musí antidumpingové clo vypočítať na základe rozpätia ujmy. Pravidlo nižšieho cla zaručuje, že výrobné odvetvie Únie nepožíva ochranu, ktorá by išla nad rámec toho, čo je nevyhnutné na zabránenie škodlivých účinkov dumpingových dovozov,[42] t. j. aby výrobné odvetvie Únie nemalo výraznejšiu konkurenčnú výhodu v porovnaní s dumpingovými dovozmi.[43]

94. Preto analogicky s rozsudkom zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873), je potrebné sa domnievať, že sporné nariadenie sa priamo dotýka práva spoločnosti Distillerie Bonollo nebyť vystavená hospodárskej súťaži narušenej dumpingom na trhu, na ktorom pôsobí, a v dôsledku toho priamo ovplyvňuje jej právne postavenie. Ako Všeobecný súd konštatoval v bode 59 napadnutého rozsudku, Distillerie Bonollo je výrobcom kyseliny vínnej v Únii, ktorý pôsobí na tom istom trhu ako dvaja čínski vyvážajúci výrobcovia. Preto sporné nariadenie tým, že dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom uložilo údajne neprimerané antidumpingové clá, bolo spôsobilé uviesť ju do nepriaznivého konkurenčného postavenia na vnútornom trhu.

95. Po druhé na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, z článku 9 ods. 4 a článku 21 základného nariadenia nevyplýva, že Distillerie Bonollo nemá právo nebyť vystavená hospodárskej súťaži narušenej dumpingom na trhu, na ktorom pôsobí.

96. Komisia tvrdí, že ak sa preukáže, že došlo k dumpingu a ujme a že ujmu spôsobil dumping, môže podľa článku 9 ods. 4 a článku 21 základného nariadenia upustiť od uloženia antidumpingových opatrení, ak tieto opatrenia nie sú v záujme Únie. Komisia tvrdí, že z toho vyplýva, že Distillerie Bonollo nemá hmotné právo na ochranu proti dumpingu.

40 Pozri v tejto súvislosti REYMOND, D.: *Action antidumping et droit de la concurrence dans l'Union européenne*. Bruylant, 2016 (bod 60).

41 Rozsudky z 3. októbra 2000, Industrie des poudres sphériques/Rada (C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 91), a z 18. októbra 2016, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada (T-351/13, neuverejnený, EU:T:2016:616, bod 50). Pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Van Gerven vo veci Nölle (C-16/90, neuverejnené, EU:C:1991:233, bod 11), a návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Gul Ahmed Textile Mills/Rada (C-100/17 P, EU:C:2018:214, bod 105).

42 Rozsudok z 27. marca 2019, Canadian Solar Emea a i./Rada (C-236/17 P, EU:C:2019:258, body 167 a 168).

43 Návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Trstenjak vo veci Moser Baer India/Rada (C-535/06 P, EU:C:2008:532, bod 170), a rozsudok z 18. októbra 2016, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada (T-351/13, neuverejnený, EU:T:2016:616, bod 51).

97. S týmto tvrdením nesúhlasím.

98. Je pravda, že podľa judikatúry Všeobecného súdu výrobné odvetvie Únie nemá právo na uloženie ochranných opatrení, aj keď bola preukázaná existencia dumpingu a ujmy, keďže takéto opatrenia možno uložiť len vtedy, ak sa v súlade s článkom 9 ods. 4 a článkom 21 základného nariadenia tiež preukáže, že sú odôvodnené v záujme Únie.[44] Preskúmanie záujmu Únie si vyžaduje posúdenie pravdepodobných dôsledkov uplatnenia aj neuplatnenia navrhovaných opatrení v záujme výrobného odvetvia Únie a na ostatné dotknuté záujmy, a to dovozcov, výrobného odvetvia na vstupe, používateľov a spracovateľov dotknutého výrobku a spotrebiteľov.[45] Vyžaduje si to vyváženie záujmov uvedených subjektov.[46]

99. Poznamenávam však, že toto je negatívna požiadavka. Podľa článku 21 ods. 1 základného nariadenia môže Komisia upustiť od prijatia takýchto opatrení len vtedy, ak navrhované antidumpingové opatrenia *nie* sú v záujme Únie.[47] V praxi sa Komisia veľmi zriedka rozhodla neuložiť antidumpingové opatrenia z dôvodu, že napriek tomu, že boli splnené tri ďalšie podmienky (konkrétne dumping, ujma a príčinná súvislosť), nebolo v záujme Únie uložiť ich.[48]

100. Navyše zdôrazňujem, že skutočnosť, že Komisia môže upustiť od nariadenia vymáhania protiprávnej a nezlučiteľnej štátnej pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie,[49] a skutočnosť, že dotknutý členský štát sa môže vzdať výkonu rozhodnutia o vymáhaní v prípade absolútnej nemožnosti vykonať ho správne,[50] nezabránil Súdnemu dvoru v tom, aby v rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873), rozhodol, že konkurenti príjemcov štátnej pomoci majú právo nebyť vystavení hospodárskej súťaži narušenej štátnou pomocou na trhu, na ktorom pôsobia.

101. Ak konkrétne vymáhanie protiprávnej a nezlučiteľnej pomoci porušuje zásadu ochrany legitímnej dôvery príjemcu pomoci,[51] Komisia už nie je povinná nariadiť vymáhanie.[52] Nesmie nariadiť vymáhanie. V takom prípade konštatovanie nezlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom nevedie k obnoveniu hospodárskej súťaže na dotknutom trhu. Ako sa však uvádza v predchádzajúcom bode, Súdnemu dvoru to nebránilo rozhodnúť, že konkurenti príjemcu pomoci majú právo nebyť vystavení hospodárskej súťaži narušenej štátnou pomocou.

102. Rovnako platí, že ak uloženie antidumpingových opatrení nie je v záujme Únie, Komisia sa môže rozhodnúť, že takéto opatrenia neprijme. V tomto prípade narušenia obchodu vyplývajúce z dumpingu nie sú odstránené a hospodárska súťaž sa na vnútornom trhu neobnoví. To by Súdnemu dvoru nemalo brániť v tom, aby konštatoval, že výrobca Únie má právo nebyť vystavený hospodárskej súťaži narušenej dumpingom.

44 Rozsudky z 8. júla 2003, Euroalliages a i./Komisia (T-132/01, EU:T:2003:189, bod 44), a z 30. apríla 2015, VTZ a i./Rada (T-432/12, neuverejnený, EU:T:2015:248, bod 162).

45 Pozri článok 21 ods. 2 základného nariadenia.

46 Rozsudok z 15. júna 2017, T.KUP (C-349/16, EU:C:2017:469, bod 44).

47 Rozsudok z 30. apríla 2015, VTZ a i./Rada (T-432/12, neuverejnený, EU:T:2015:248, bod 163).

48 Pozri JURAMY, H.: Anti-Dumping in Europe: What About Us(ers)? In: *Global Trade and Customs Journal*. 2018, vydanie 11/12, s. 511 – 518 (s. 516 a 517); a MELIN, Y.: Users in EU Trade Defence Investigations: How to Better Take their Interests into Account, and the New Role of Member States as User Champions after Comitology. In: *Global Trade and Customs Journal*. 2016, vydanie 3, s. 88 – 121 (s. 96).

49 Článok 16 ods. 1 posledná veta nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 ZFEÚ (Ú. v. EÚ L 2015, 248, s. 9) stanovuje, že „Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie“.

50 Rozsudky z 9. novembra 2017, Komisia/Grécko (C-481/16, neuverejnený, EU:C:2017:845, bod 28), a zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 80).

51 Rozsudok z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia (C-372/97, EU:C:2004:234, bod 111).

52 Rozsudok z 15. novembra 2018, World Duty Free Group/Komisia (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, body 264 a 268).

103. Po tretie na rozdiel od toho, čo tvrdia Komisia a Rada, ak by Súdny dvor dospel k záveru, že prvé kritérium priamej dotknutosti je v prejednávanej veci splnené, nebolo by to z dôvodu jednoduchých skutkových účinkov sporného nariadenia na situáciu spoločnosti Distillerie Bonollo (na rozdiel od právnych účinkov tohto nariadenia).

104. Ako totiž bolo uvedené v bode 85 vyššie, sporné nariadenie sa priamo dotýka situácie spoločnosti Distillerie Bonollo z dôvodu jej *práva* nebyť vystavený hospodárskej súťaži narušenej dumpingom, a nie z dôvodu prípadných skutkových účinkov tohto nariadenia.

105. Poukazujem tiež na to, že neexistuje žiadny rozpor medzi riešením navrhnutým v bode 85 vyššie a bodom 81 rozsudku z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155). V tomto bode Súdny dvor rozhodol, že okolnosť, že nariadenie ukladajúce antidumpingové clo na dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických spôsobuje konkurenčnú nevýhodu pre amerických výrobcov bioetanolu, nemôže sama osebe viesť k záveru, že toto nariadenie sa ich priamo týka. V prvom rade poukazujem na to, že títo americkí výrobcovia bioetanolu boli *výrobcami z tretích krajín*, ktorých výrobky podliehali antidumpingovému clu, zatiaľ čo navrhujem domnievať sa, že *výrobcovia Únie* majú právo nebyť vystavení hospodárskej súťaži narušenej dumpingom. V druhom rade títo americkí výrobcovia bioetanolu neboli aktívni na vnútornom trhu,[53] zatiaľ čo navrhujem domnievať sa, že toto právo majú skutoční účastníci na trhu, a nie potenciálni účastníci.[54]

106. Po štvrté na rozdiel od toho, čo tvrdia Komisia a Rada, riešenie navrhované v bode 85 vyššie nepredstavuje „zmiernenie“ prvého kritéria priamej dotknutosti.

107. Ako bolo uvedené v bode 87 vyššie, v rozsudku z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia (264/82, EU:C:1985:119, body 11 až 16), sa výrobcovia Únie považovali za subjekty oprávnené domáhať sa zrušenia nariadenia, ktorým sa ukladajú antidumpingové opatrenia. Navyše v rozsudku z 18. októbra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Komisia (T-364/16, EU:T:2018:696, body 36 až 53), sa výrobcovia Únie považovali za oprávnených napadnúť rozhodnutie, ktorým Komisia na účely vykonania rozsudku Súdneho dvora nariadila, že sa nebude vyberať antidumpingové clo na dovoz výrobkov vyrobených konkrétnym vyvážajúcim výrobcom.

108. Z toho vyplýva, že ak Súdny dvor rozhodne, že sporné nariadenie má priame účinky na právne postavenie spoločnosti Distillerie Bonollo, a to v rozpore s tým, čo tvrdia Komisia a Rada, nepredstavuje to „zmiernenie“ podmienky priamej dotknutosti. Jeho rozhodnutie by bolo v súlade s judikatúrou uvedenou v predchádzajúcom bode.

109. Jedným konkrétnym argumentom v prospech tohto záveru je, že v antidumpingovej oblasti sa konštatovalo, že žalobcovia (či už ide o výrobcov Únie, vyvážajúcich výrobcov alebo dovozcov) nie sú oprávnení domáhať sa zrušenia nariadenia, ktorým sa ukladajú antidumpingové opatrenia, pokiaľ nie sú osobne dotknutí týmto nariadením. Nebolo to však preto, že neboli ním priamo dotknutí.[55]

53 Americkí výrobcovia bioetanolu nevyvážali svoje výrobky priamo na trh Únie, ale predávali ho na vnútorný trh (Spojené štáty) nezávislým obchodníkom/výrobcom zmesí, ktorí potom miešali bioetanol s benzínom určeným najmä na vývoz do Únie (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi vo veci Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2018:794, bod 63).

54 To je v súlade s bodmi 46 a 50 rozsudku zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873).

55 Rozsudok z 28. februára 2002, BSC Footwear Supplies a i./Rada (T-598/97, EU:T:2002:52, body 49 až 64); uznesenie z 27. januára 2006, Van Mannekus/Rada (T-280/03, neuverejnené, EU:T:2006:32, body 108 až 141); rozsudok z 19. apríla 2012, Würth a Fasteners (Shenyang)/Rada (T-162/09, neuverejnený, EU:T:2012:187); uznesenie z 5. februára 2013, BSI/Rada (T-551/11, neuverejnené, EU:T:2013:60, body 23 až 41); rozsudok z 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber a i./Rada (T-537/08, neuverejnený, EU:T:2013:428, body 28 a 29); uznesenie z 21. januára 2014, Bricmate/Rada (T-596/11, neuverejnené, EU:T:2014:53, body 21 až 60); uznesenie zo 7. marca 2014, FESI/Rada (T-134/10, neuverejnené, EU:T:2014:143, body 41 až 76); rozsudok z 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata a i./Rada (T-112/14 až T-116/14 a T-119/4, neuverejnený, EU:T:2016:509, body 48 až 56), a uznesenie z 25. januára 2017, Internacional de Productos Metálicos/Komisia (T-217/16, neuverejnené, EU:T:2017:37, body 26 až 33), potvrdené v odvolacom konaní (rozsudok z 18. októbra 2018, Internacional de Productos Metálicos/Komisia, C-145/17 P, EU:C:2018:839).

110. Podľa mojich vedomostí existuje len jedna výnimka. To je rozsudok z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), v ktorom bola zamietnutá aktívna legitimácia amerických výrobcov bioetanolu z dôvodu, že neboli priamo dotknutí napadnutým aktom. Ako však bolo uvedené v bode 105 vyššie, je to spôsobené osobitnou okolnosťou, že títo výrobcovia nevyvážali bioetanol do Únie priamo, a preto ich výroba nepodliehala priamo uloženým antidumpingovým clám.

111. Navyše vo veciach, v ktorých bolo rozhodnuté, že žalobcovia majú aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na zrušenie nariadenia, ktorým sa ukladajú antidumpingové opatrenia, buď nebola preskúmaná podmienka priamej dotknutosti,[56] alebo bola posúdená ako splnená. Ak sa konštatovalo, že je splnená, bolo to z dôvodu druhého kritéria priamej dotknutosti, teda, ako to bolo uvedené v bode 80 vyššie, z dôvodu, že colné orgány členských štátov sú povinné bez toho, aby mali akúkoľvek mieru voľnej úvahy, vyberať clo zavedené antidumpingovým nariadením. Prvé kritérium nebolo preskúmané.[57]

112. Podľa mojich vedomostí existujú len dve výnimky. V rozsudku z 26. septembra 2000, Starway/Rada (T-80/97, EU:T:2000:216), sa konštatovalo, že nariadenie, ktorým sa rozširujú antidumpingové opatrenia, sa priamo dotýka právneho postavenia dovozcu. Bolo to tak preto, že možnosť stanovená v tomto nariadení, aby Komisia udelila žalobcovi výnimku z rozšíreného cla (keď dovozy nepredstavovali obchádzanie pôvodného cla), bola totiž za okolností prejednávanej veci čisto teoretická.[58] Rovnako v rozsudku z 18. októbra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Komisia (T-364/16, EU:T:2018:696), sa konštatovalo, že rozhodnutie stanovujúce nevyberanie antidumpingového cla sa priamo dotýka situácie výrobcov Únie „v rámci konania, ktoré viedlo k prijatiu antidumpingových opatrení“. Všeobecný súd okrem iného uviedol skutočnosť, že tak sťažnosť, ktorá viedla k prijatiu pôvodného nariadenia, ako aj žiadosť o preskúmanie pred uplynutím platnosti opatrení boli podané profesijným združením v mene výrobcov Únie vrátane žalobkýň.[59] V tejto súvislosti pripomínam, ako to bolo uvedené v bode 85 vyššie, že navrhujem odvolávať sa nie na procesné práva žalobkyne, ale na právo nebyť vystavený narušenej hospodárskej súťaži s cieľom určiť, či je splnené prvé kritérium priamej dotknutosti. Procesné práva priznané základným nariadením sa totiž výrazne menia subjektívnym spôsobom,[60] takže je možné položiť si otázku, či právne postavenie *každej* osoby, ktorej toto nariadenie priznáva procesné práva, môže byť priamo dotknuté nariadením, ktorým sa ukladajú antidumpingové opatrenia.

113. V dôsledku toho sa domnievam, že judikatúra v oblasti antidumpingu nepodporuje tvrdenie Komisie, že aktívna legitimácia výrobcu Únie musí byť zamietnutá z dôvodu, že nemá právo na ochranu pred dumpingom, a že v dôsledku toho nariadenie, ktorým sa ukladajú antidumpingové clá, nemá priamy vplyv na jeho právne postavenie. Skôr sa mi zdá, že napadnutý rozsudok je v súlade s judikatúrou súdov Európskej únie, podľa ktorej, ako to bolo uvedené v bode 110 vyššie a pokiaľ viem, aktívna legitimácia bola odmietnutá z dôvodu, že žalobca nebol napadnutým aktom priamo dotknutý, len v jednom prípade, a to za okolností odlišných od okolností prejednávanej veci.

56 Rozsudky z 21. februára 1984, Allied Corporation a i./Komisia (239/82 a 275/82, EU:C:1984:68, body 12 až 14); z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia (264/82, EU:C:1985:119, body 12 až 17); zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada (240/84, EU:C:1987:202, body 5 až 7); zo 14. marca 1990, Nashua Corporation a i./Komisia a Rada (C-133/87 a C-150/87, EU:C:1990:115, body 14 až 20); zo 14. marca 1990, Gestetner Holdings/Rada a Komisia (C-156/87, EU:C:1990:116, body 17 až 23); z 11. júla 1990, Neotype Techmashexport/Komisia a Rada (C-305/86 a C-160/87, EU:C:1990:295, body 19 až 22); zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada (C-358/89, EU:C:1991:214, body 13 až 18); z 13. septembra 2013, Huvis/Rada (T-536/08, neuverejnený, EU:T:2013:432, body 25 až 29), a z 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber a i./Rada (T-537/08, neuverejnený, EU:T:2013:428, body 22 až 27).

57 Rozsudky z 18. septembra 1996, Climax Paper/Rada (T-155/94, EU:T:1996:118, bod 53); z 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Rada (T-170/94, EU:T:1997:134, bod 41); zo 16. januára 2014, BP Products North America/Rada (T-385/11, EU:T:2014:7, bod 72); z 15. septembra 2016, Unitec Bio/Rada (T-111/14, EU:T:2016:505, bod 28); z 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata a i./Rada (T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, neuverejnený, EU:T:2016:509, bod 62); z 18. októbra 2016, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada (T-351/13, neuverejnený, EU:T:2016:616, bod 24), a z 10. októbra 2017, Kolachi Raj Industrial/Komisia (T-435/15, EU:T:2017:712, bod 54).

58 Rozsudok z 26. septembra 2000, Starway/Rada (T-80/97, EU:T:2000:216, body 61 až 69).

59 Rozsudok z 18. októbra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Komisia (T-364/16, EU:T:2018:696, body 41 a 42).

60 Procesné práva priznané výrobcom Únie sa napríklad výrazne líšia od procesných práv priznaných skupinám spotrebiteľov.

114. Po piate ma nepresvedčuje tvrdenie Komisie a Rady, podľa ktorého Všeobecný súd v bodoch 92 a 93 napadnutého rozsudku nesprávne uvádzal právo na účinnú súdnu ochranu, ako je zakotvené v článku 47 Charty, na „rozšírenie“ podmienky priamej dotknutosti.

115. V uvedených bodoch sa Všeobecný súd domnieval, že vzhľadom na to, že sporným nariadením sa nemohli stanoviť vykonávacie opatrenia, pokiaľ ide o Distillerie Bonollo, táto spoločnosť v zásade nemala k dispozícii žiadne alternatívne vnútroštátne opravné prostriedky. Hoci táto skutočnosť nemôže podľa Všeobecného súdu viesť k vylúčeniu podmienky týkajúcej sa osobnej dotknutosti, nič to nemení na skutočnosti, že podmienka, podľa ktorej musí byť osoba priamo a osobne dotknutá, sa má vykladať s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu.

116. Hoci je pravda, že cieľom článku 47 Charty nie je zmeniť systém súdneho preskúmania stanovený Zmluvami a najmä pravidlá týkajúce sa prípustnosti priamych žalôb podaných na súdy Únie,[61] podľa môjho názoru to nie je to, čo Všeobecný súd urobil v bodoch 92 a 93 napadnutého rozsudku.

117. Všeobecný súd nedospel k záveru, že Distillerie Bonollo bola sporným nariadením priamo dotknutá s odvolaním sa na článok 47 Charty. Tento záver bol založený na iných dôvodoch, a to na okolnosti uvedenej v bode 59 napadnutého rozsudku, že Distillerie Bonollo iniciovala konanie o čiastočnom predbežnom preskúmaní a že antidumpingové clá uložené týmto nariadením mali za cieľ nahradiť ujmu, ktorú utrpela ako konkurent pôsobiaci na tom istom trhu ako dvaja čínski vyvážajúci výrobcovia. Body 92 a 93 tohto rozsudku len podporujú tento záver, ku ktorému už Všeobecný súd dospel.

118. Poukazujem tiež na to, že Všeobecný súd tým, že rozhodol, že sporné nariadenie sa priamo dotýka právneho postavenia spoločnosti Distillerie Bonollo z dôvodov uvedených v predchádzajúcom bode, neopomenul podmienku týkajúcu sa priamej dotknutosti. Všeobecný súd prijal širší výklad tejto podmienky než je výklad, ktorý presadzujú Komisia a Rada, čo však neznamená, že sa na ňu neprihliada.

119. Z toho vyvodzujem, že vzhľadom na to, že sporné nariadenie môže uviesť Distillerie Bonollo do nepriaznivého konkurenčného postavenia na trhu, na ktorom si konkuruje s dvoma čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, toto nariadenie priamo ovplyvňuje právo spoločnosti Distillerie Bonollo nebyť vystavená hospodárskej súťaži narušenej dumpingom na tomto trhu. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď v bode 59 napadnutého rozsudku konštatoval, že sporné nariadenie malo priame účinky na právne postavenie spoločnosti Distillerie Bonollo, a že jediný odvolací dôvod treba zamietnuť.

120. V dôsledku toho treba vzájomné odvolanie zamietnuť v rozsahu, v akom sa ním navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku.

b) O subsidiárnom návrhu Komisie, aby Súdny dvor zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku

121. Subsidiárne Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom ponecháva antidumpingové clo uložené sporným nariadením na výrobky spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory až dovtedy, kým nielen Komisia, ale aj Rada prijmú opatrenia na vykonanie napadnutého rozsudku. Komisia tvrdí, že od nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 37/2014 môže iba Komisia prijímať antidumpingové opatrenia.

122. Rada a Changmao Biochemical Engineering súhlasia s Komisiou, zatiaľ čo Distillerie Bonollo nesúhlasí.

61 Rozsudky z 3. októbra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 97), a z 27. marca 2019, Canadian Solar Emea a i./Rada (C-236/17 P, EU:C:2019:258, bod 99).

123. Domnievam sa, že subsidiárnemu návrhu predloženému Komisiou je potrebné vyhovieť.

124. V bode 2 výroku napadnutého rozsudku Všeobecný súd zachoval antidumpingové clo uložené sporným nariadením na výrobky spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory, „až kým [Komisia] a [Rada] neprijmú opatrenia na vykonanie [napadnutého] rozsudku“.

125. Poznamenávam, že podľa prvého odseku článku 266 ZFEÚ inštitúcia, ktorej akt bol vyhlásený za neplatný, je povinná urobiť nevyhnutné opatrenia, aby vyhovela rozsudku Súdneho dvora. V prejednávanej veci Rada prijala sporné nariadenie. Z toho však nevyplýva, že Rada musí či dokonca môže prijať opatrenia, aby vyhovela napadnutému rozsudku.

126. Podľa judikatúry totiž povinnosť konať, stanovená v prvom odseku článku 266 ZFEÚ, nepredstavuje zdroj právomoci a nezbavuje dotknutú inštitúciu povinnosti založiť akt obsahujúci opatrenia na vykonanie rozsudku, ktorým sa zrušuje opatrenie, na právnom základe, ktorý ju jednak oprávňuje prijať tento akt, a jednak je platný v čase prijatia tohto aktu.[62]

127. Článok 1 nariadenia č. 37/2014 mení článok 9 ods. 4 základného nariadenia v tom zmysle, že konečné antidumpingové clá, ktoré predtým zaviedla Rada, odteraz ukladá Komisia.[63]

128. V prejednávanej veci možno opatrenia na vykonanie napadnutého rozsudku prijať len odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku, teda po 3. máji 2018. Možno ich teda prijať až po tom, ako 20. februára 2014 nadobudlo účinnosť nariadenie č. 37/2014.[64] Z toho vyplýva, že opatrenia na vykonanie napadnutého rozsudku sa musia zakladať na článku 9 ods. 4 základného nariadenia, zmeneného nariadením č. 37/2014, a na článku 14 ods. 1 základného nariadenia.[65]

129. Preto iba Komisia môže prijať tieto opatrenia.

130. Konštatujem, že bod 2 výroku napadnutého rozsudku treba zrušiť v rozsahu, v akom tento bod zachováva antidumpingové clo uložené sporným nariadením na výrobky spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory, až kým *Rada* neprijme opatrenia na vykonanie tohto rozsudku. Bod 2 výroku napadnutého rozsudku však zostáva platný v rozsahu, v akom zachováva túto povinnosť až dovtedy, kým Komisia neprijme opatrenia na vykonanie uvedeného rozsudku.

131. V zostávajúcej časti treba vzájomné odvolanie zamietnuť.

VI. Hlavné odvolanie

132. Changmao Biochemical Engineering navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodu, že Všeobecný súd nesprávne vyhovel žalobnému dôvodu založenému na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

62 Rozsudky zo 14. júna 2016, Komisia/McBride a i. (C-361/14 P, EU:C:2016:434, body 38, 40 a 45), a z 19. júna 2019, C & J Clark International (C-612/16, neuverejnený, EU:C:2019:508, body 39 a 40).

63 Pozri odsek 5 bodu 22 prílohy k nariadeniu č. 37/2014.

64 Článok 4 nariadenia č. 37/2014 stanovuje, že toto nariadenie „nadobúda účinnosť tridsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*“, teda tridsiaty deň po 21. januári 2014.

65 Článok 14 ods. 1 základného nariadenia (ktorý nebol zmenený nariadením č. 37/2014) stanovuje, že antidumpingové clá sa ukladajú nariadením. Podľa judikatúry článok 9 ods. 4 základného nariadenia, zmenený nariadením č. 37/2014, v spojení s článkom 14 ods. 1 základného nariadenia predstavujú právny základ, ktorý Komisiu oprávňuje opätovne uložiť antidumpingové clá po vyhlásení rozsudku, ktorým sa zrušuje nariadenie, ktorým sa ukladajú antidumpingové clá (rozsudok z 19. júna 2019, C & J Clark International, C-612/16, neuverejnený, EU:C:2019:508, body 42 až 44). Pozri tiež rozsudok z 15. marca 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, bod 55).

A. Tvrdenia účastníkov konania

133. Svojím jediným odvolacím dôvodom Changmao Biochemical Engineering spochybňuje body 132 až 137 a 139 až 141 napadnutého rozsudku.

134. Tento odvolací dôvod sa delí na tri časti.

135. V rámci prvej časti svojho jediného odvolacieho dôvodu Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že skutočnosť, že v spornom nariadení bola normálna hodnota stanovená na základe výrobných nákladov v Argentíne, a nie na základe domácich predajných cien v Argentíne, nepredstavuje zmenu metodológie v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia a že v každom prípade došlo k zmene okolností. Okrem toho sa podľa spoločnosti Changmao Biochemical Engineering Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že uplatnenie metodológie použitej v pôvodnom prešetrovaní je v súlade s článkom 2 základného nariadenia, v dôsledku čoho nezohľadnil rozdiely vo výrobnom postupe kyseliny vínnej v Argentíne a Číne.

136. V rámci druhej a tretej časti svojho jediného odvolacieho dôvodu Changmao Biochemical Engineering v podstate tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že skutočnosť, že rovnaká normálna hodnota sa uplatňuje na všetkých vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, odstraňuje akékoľvek rozlišovanie medzi spolupracujúcimi a nespolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami.

137. Distillerie Bonollo po prvé tvrdí, že odvolanie je neprípustné, po druhé, že jediný odvolací dôvod je neprípustný, a po tretie, že tento odvolací dôvod je v každom prípade nedôvodný.

138. Po prvé Distillerie Bonollo podporuje námietku, že odvolanie je neprípustné, ktorú vzniesli Rada a Komisia.

139. Po druhé Distillerie Bonollo tvrdí, že prvá, druhá a tretia časť jediného odvolacieho dôvodu sú neprípustné v rozsahu, v akom sa jednou alebo viacerými týmito časťami i) iba opakujú tvrdenia predložené na Všeobecnom súde, ii) nastoľuje skutková otázka, iii) navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol o žalobnom dôvode, o ktorom Všeobecný súd nerozhodol, alebo iv) v napadnutom rozsudku spochybňuje subsidiárny dôvod.

140. Po tretie Distillerie Bonollo tvrdí, že jediný odvolací dôvod je v každom prípade nedôvodný. Tvrdí, že v spornom nariadení došlo k zmene metodológie, keďže metodológia zahŕňajúca výpočet normálnej hodnoty na základe domácich predajných cien v Argentíne sa neuplatnila. Tvrdí, že neexistuje žiadny dôkaz o zmene okolností. Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdí Changmao Biochemical Engineering, Všeobecný súd neopomenul zohľadniť rozdiely vo výrobných nákladoch Argentíny a Číny. Pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Changmao Biochemical Engineering, podľa ktorého uplatnenie rovnakej normálnej hodnoty odstraňuje akékoľvek rozlišovanie medzi spolupracujúcimi a nespolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami, Distillerie Bonollo uvádza, že žiadne ustanovenie základného nariadenia nestanovuje zvýhodnené zaobchádzanie so spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami, pokiaľ ide o stanovenie normálnej hodnoty.

141. Rada namieta neprípustnosť odvolania. Napadnutý rozsudok sa totiž priamo nedotýka spoločnosti Changmao Biochemical Engineering, ako to vyžaduje článok 56 druhý odsek štatútu. Sporné nariadenie už totiž bolo zrušené v rozsahu, v akom sa uplatňuje na Changmao Biochemical Engineering, rozsudkom z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372). Preto prípadné vykonávacie opatrenia k napadnutému rozsudku, ako je nový výpočet normálnej hodnoty na základe domácich predajných cien v Argentíne, sa môžu uplatňovať len na Ninghai Organic Chemical Factory.

142. Komisia tvrdí, že odvolanie je neprípustné z toho istého dôvodu, ako uvádza Rada. Podľa Komisie je odvolanie v každom prípade nedôvodné. Je to tak preto, že znenie článku 11 ods. 9 základného nariadenia odkazuje na metodológiu použitú „pri [pôvodnom] zisťovaní“, a nie na metodológiu použitú pre konkrétnu spoločnosť. Toto ustanovenie nemožno uplatňovať rozdielne na jednotlivé spoločnosti. Navyše genéza tohto ustanovenia svedčí v prospech širokého výkladu povinnosti uplatňovať tú istú metodológiu v rámci preskúmania. Napokon článok 11 ods. 9 základného nariadenia treba chápať ako vyjadrenie zásady rovnosti zaobchádzania, ktorá je teraz zakotvená v článku 47 Charty. Z toho vyplýva, že v rámci sporného nariadenia by sa normálna hodnota mala stanoviť na základe domácich predajných cien pre všetkých výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, vrátane dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov.

B. Posúdenie

143. Changmao Biochemical Engineering uvádza jediný odvolací dôvod založený na tvrdení, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že článok 11 ods. 9 základného nariadenia neumožňuje Rade, aby v rámci predbežného preskúmania vypočítala normálnu hodnotu na základe výrobných nákladov v analogickej krajine, konkrétne v Argentíne, pokiaľ bola počas pôvodného prešetrovania normálna hodnota stanovená na základe domácich predajných cien v Argentíne.

144. Distillerie Bonollo, Rada a Komisia navrhujú odvolanie zamietnuť.

1. Prípustnosť odvolania

145. Rada a Komisia tvrdia, že odvolanie je neprípustné, pretože napadnutý rozsudok sa priamo nedotýka spoločnosti Changmao Biochemical Engineering, ako to vyžaduje článok 56 druhý odsek štatútu, keďže sporné nariadenie už bolo zrušené v rozsahu, v akom sa uplatňuje na Changmao Biochemical Engineering, rozsudkom z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372). Distillerie Bonollo podporuje námietku neprípustnosti vznesenú Radou a Komisiou, zatiaľ čo Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že odvolanie je prípustné.

146. Z dôvodov uvedených nižšie sa domnievam, že odvolanie je prípustné.

147. Odvolanie podala Changmao Biochemical Engineering, ktorá nebola účastníkom konania, ale vedľajším účastníkom konania na Všeobecnom súde.[66]

148. Podľa článku 56 druhého odseku štatútu na to, aby vedľajší účastník prvostupňového konania (iný ako členský štát alebo inštitúcia Únie) podal odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu, musí sa tento rozsudok danej osoby „priamo dotýka[ť]“.

149. Ako poznamenávajú Rada a Komisia, ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku už bolo sporné nariadenie zrušené v rozsahu, v akom sa uplatňovalo na Changmao Biochemical Engineering, a to rozsudkom z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), ktorý už je konečný.

150. Poznamenávam však, že v napadnutom rozsudku nie je rozsah zrušenia sporného nariadenia obmedzený.[67]

66 Pozri bod 20 vyššie.

67 Bodom 1 výroku napadnutého rozsudku sa nezrušuje sporné nariadenie len v rozsahu, v akom sa uplatňuje na Ninghai Organic Chemical Factory. Toto nariadenie sa ním zrušuje bez obmedzenia, pokiaľ ide o účinky zrušenia. Vyplýva to zo skutočnosti, že žalobu na prvom stupni podali výrobcovia Únie, a nie vyvážajúci výrobca, ktorý mohol navrhnúť zrušenie sporného nariadenia len v rozsahu, v akom sa na neho uplatňovalo.

151. Tiež poznamenávam, že podľa judikatúry je inštitúcia, ktorej akt bol zrušený rozsudkom, povinná na účely splnenia povinnosti, ktorá jej vyplýva z článku 266 prvého odseku ZFEÚ, prijať opatrenia na vykonanie tohto rozsudku, zohľadniť nielen výrok, ale aj dôvody, ktoré viedli k rozsudku a ktoré preň predstavujú podstatný základ v rozsahu, v akom sú nevyhnutné na určenie presného zmyslu toho, o čom sa rozhodlo vo výroku. [68]

152. Napadnutým rozsudkom bolo sporné nariadenie zrušené z dôvodu, že Rada tým, že pôvodne stanovila normálnu hodnotu vo vzťahu k vyvážajúcim výrobcom, ktorým nebol priznaný ŠTH, na základe domácich predajných cien v Argentíne, a potom použila vytvorenú normálnu hodnotu, ktorá bola v podstate stanovená na základe výrobných nákladov v Argentíne v rámci preskúmania, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia, zmenila metodológiu a tým porušila článok 11 ods. 9 základného nariadenia. Aby teda Komisia splnila svoju povinnosť prijať opatrenia na vykonanie napadnutého rozsudku, ktorá je stanovená v článku 266 prvom odseku ZFEÚ, mala by opätovne začať konanie a prepočítať normálnu hodnotu na základe domácich predajných cien v Argentíne. [69]

153. Ako to bolo uvedené v bode 150 vyššie, keďže zrušenie sporného nariadenia nemá obmedzený rozsah, Komisia by mala na účely vykonania napadnutého rozsudku prepočítať normálnu hodnotu na základe domácich predajných cien v Argentíne nielen v prípade spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory, *ale aj v prípade spoločnosti Changmao Biochemical Engineering*.

154. Naproti tomu v rozsudku z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), bolo sporné nariadenie zrušené z dôvodu, že Rada a Komisia tým, že odmietli poskytnúť spoločnosti Changmao Biochemical Engineering informácie týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty, porušili článok 20 ods. 2 základného nariadenia a právo na obhajobu. V dôsledku toho na to, aby Komisia splnila svoju povinnosť prijať opatrenia na vykonanie uvedeného rozsudku, mala by spoločnosti Changmao Biochemical Engineering poskytnúť prístup k týmto informáciám a umožniť jej predložiť v tejto súvislosti pripomienky.

155. Opatrenia, ktoré treba prijať na účely vykonania napadnutého rozsudku, sa preto líšia od opatrení na vykonanie rozsudku z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372).

156. Z toho vyplýva, že Changmao Biochemical Engineering je napadnutým rozsudkom priamo dotknutá vzhľadom na povinnosť Komisie, ktorá musí na účely vykonania uvedeného rozsudku opätovne začať konanie a prepočítať normálnu hodnotu na základe domácich predajných cien v Argentíne.

157. Uvedené je v súlade s rozsudkom z 2. októbra 2003, International Power a i./NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P a C-180/01 P, EU:C:2003:534). V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že rozsudok Súdu prvého stupňa, ktorým bolo zrušené rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla sťažnosť podanú proti trom podnikom, sa priamo dotýkal týchto troch podnikov. Bolo to tak preto, že „na vykonanie napadnutého rozsudku [bola] Komisia povinná opätovne preskúmať [sťažnosť]“ a „[bolo] možné, že po skončení tohto preskúmania Komisia prijme opatrenie nevýhodné pre [tri podniky], ktoré by potom mohlo byť predmetom žaloby o náhradu škody na vnútroštátnych súdoch“. [70]

68 Rozsudky z 3. októbra 2000, Industrie des poudres sphériques/Rada (C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 81); z 28. januára 2016, CM Eurologistik a GLS (C-283/14 a C-284/14, EU:C:2016:57, bod 49), a zo 14. júna 2016, Komisia/McBride a i. (C-361/14 P, EU:C:2016:434, bod 35).

69 Hoci súdu Únie neprináleží nahrádzať dotknutú inštitúciu s cieľom spresniť opatrenia, ktoré treba prijať na vykonanie jeho rozsudkov (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Tančev vo veci National Iranian Tanker Company/Rada, C-600/16 P, EU:C:2018:227, bod 109), nič to nemení na tom, že tieto opatrenia musia rešpektovať výrok a odôvodnenie predmetného rozsudku a byť s ním zlučiteľné (rozsudok z 28. januára 2016, CM Eurologistik a GLS, C-283/14 a C-284/14, EU:C:2016:57, body 76 a 77).

70 Rozsudok z 2. októbra 2003, International Power a i./NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P a C-180/01 P, EU:C:2003:534, bod 52).

158. V prejednávanej veci Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že výpočet normálnej hodnoty na základe domácich predajných cien v Argentíne by viedol k uloženiu colnej sadzby, ktorá je podstatne vyššia ako sadzba 13,1 % uložená sporným nariadením. Žiadny z ostatných účastníkov konania toto tvrdenie nespochybňuje. Ako to bolo v prípade rozsudku citovaného v predchádzajúcom bode, existuje preto riziko, že opatrenia prijaté Komisiou na vykonanie napadnutého rozsudku budú pre Changmao Biochemical Engineering nevýhodné a proti tejto spoločnosti budú podané žaloby o zaplatenie takéhoto cla.

159. Môj záver v bode 156 vyššie nemožno spochybniť tvrdením spoločnosti Distillerie Bonollo, podľa ktorého Changmao Biochemical Engineering nie je dotknutá napadnutým rozsudkom, ale opatreniami prijatými na jeho vykonanie, pričom Changmao Biochemical Engineering bude napadnutým rozsudkom priamo dotknutá v zmysle článku 56 druhého odseku štatútu až vtedy, keď budú tieto opatrenia prijaté.

160. Je to tak preto, že prípustnosť odvolania podaného vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní proti rozsudku, ktorým sa zrušuje akt Únie, nepodlieha podmienke, aby si príslušná inštitúcia splnila svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 266 ZFEÚ prijať opatrenia na vykonanie tohto rozsudku. Článok 56 druhý odsek štatútu totiž takúto podmienku nestanovuje. Toto ustanovenie iba vyžaduje, aby sa „rozhodnutie Všeobecného súdu“ priamo dotýkalo vedľajšieho účastníka v prvostupňovom konaní. Z toho vyplýva, že na účely určenia, či ide o takýto prípad, možno zohľadniť len rozsudok Všeobecného súdu a povinnosť príslušnej inštitúcie vyplývajúcu z rozsudku, ktorým sa zrušuje akt Únie, prijať opatrenia na jeho vykonanie. Nemožno zohľadniť samotné tieto opatrenia, či sú prijaté včas a či sa nimi rozsudok správne vykonáva.

161. Je pravda, že Changmao Biochemical Engineering bude môcť navrhnúť zrušenie opatrení prijatých na vykonanie napadnutého rozsudku. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Distillerie Bonollo, to však neznamená, že Changmao Biochemical Engineering má „dva pokusy“. Ak by to tak bolo, pokiaľ ide o žalobu o neplatnosť opatrení na vykonanie napadnutého rozsudku, teda žalobného dôvodu, o ktorom Všeobecný súd už rozhodol, takýto žalobný dôvod by bol neprípustný, pretože by porušoval zásadu právnej sily rozhodnutej veci.[71]

162. Tiež poznamenávam, že ak je – tak ako v prejednávanej veci – aktom Únie zrušeným rozsudkom Všeobecného súdu nariadenie, povinnosť príslušnej inštitúcie prijať opatrenia na vykonanie uvedeného rozsudku vzniká až po zamietnutí odvolania.[72] Ak by sa teda prijal prístup spoločnosti Distillerie Bonollo, prípustnosť odvolania podaného vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní by v takom prípade závisela od dobrej vôle príslušnej inštitúcie vykonať napadnutý rozsudok.

163. Je preto irelevantné, že Komisia ešte neprijala opatrenia na vykonanie napadnutého rozsudku ani rozsudku z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372).[73]

71 Pozri rozsudok z 25. júna 2010, Imperial Chemical Industries/Komisia (T-66/01, EU:T:2010:255, body 196 až 211).

72 Vyplýva to z článku 60 druhého odseku štatútu, ktorý stanovuje, že odchylne od článku 280 ZFEÚ rozsudok Všeobecného súdu, ktorým sa zrušuje nariadenie, nadobúda právoplatnosť až po zamietnutí odvolania.

73 Oznámením uverejneným 7. septembra 2017 Komisia opätovne začala konanie, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia, s cieľom vykonať rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372) (oznámenie týkajúce sa rozsudku z 1. júna 2017 vo veci T-442/12 v súvislosti [so sporným nariadením], Ú. v. EÚ C 296, 2017, s. 16). Podľa tohto oznámenia sa konanie opätovne začalo len na účely vykonania tohto rozsudku.

164. Rovnako je irelevantná skutočnosť, že po preskúmaní pred uplynutím platnosti antidumpingových opatrení zavedených nariadením č. 349/2012 Komisia prijala 28. júna 2018 vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/921,[74] ktorým bolo ponechané clo vo výške 10,1 % uložené spoločnosti Changmao Biochemical Engineering nariadením č. 349/2012.[75]

165. Konštatujem, že odvolanie je prípustné.

2. Prípustnosť jediného odvolacieho dôvodu

166. Po prvé treba zamietnuť námietku spoločnosti Distillerie Bonollo založenú na tom, že prvá, druhá a tretia časť jediného odvolacieho dôvodu sú neprípustné v rozsahu, v akom len opakujú tvrdenia, ktoré Rada uviedla na prvom stupni. Ako bolo uvedené v bode 63 vyššie, právne otázky skúmané v prvostupňovom konaní môžu byť znova predložené v rámci odvolania. Poznamenávam, že odvolaním sa spochybňujú konkrétne body napadnutého rozsudku: konkrétne, pokiaľ ide o tvrdenie založené na neexistencii zmeny metodológie, bod 132; pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého by sa pri stanovovaní spravodlivej normálnej hodnoty mali zohľadniť rozdiely vo výrobnom postupe kyseliny vínnej medzi Argentínou a Čínou, body 132 a 135 až 137; pokiaľ ide o tvrdenie založené na zmene okolností, bod 134; a pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého ak by sa metodológia uplatnená počas pôvodného prešetrovania mala uplatniť na všetkých vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH v rámci preskúmania, odstránilo by to akékoľvek rozlišovanie medzi spolupracujúcimi a nespolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami, body 139 až 141.

167. Po druhé v rozsahu, v akom tvrdenia spoločnosti Distillerie Bonollo treba chápať tak, že sú založené na skutočnosti, že tvrdenie o existencii zmeny okolností je neprípustné z dôvodu, že ide o skutkovú otázku, tento dôvod treba zamietnuť. Otázka, či okolnosť, že ŠTH bol priznaný a následne zamietnutý dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom, preukazuje zmenu okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia, je podľa môjho názoru právnou otázkou.

168. Po tretie, hoci súhlasím so spoločnosťou Distillerie Bonollo, že dôvod založený na tom, že práva na obhajobu boli porušené, je neprípustný, keďže Všeobecný súd v napadnutom rozsudku o tomto žalobnom dôvode nerozhodol, domnievam sa, že takýto dôvod nebol v odvolaní vznesený. V odvolaní sa stručne ako úvod k tretej časti jediného odvolacieho dôvodu uvádza, že závery Všeobecného súdu týkajúce sa normálnej hodnoty „sú v rozpore s ustálenou judikatúrou, ktorou sa zabezpečujú spravodlivé porovnania cien *a rešpektuje sa právo vývozcov na obhajobu*“.[76] Changmao Biochemical Engineering týmito niekoľkými slovami a bez ďalších dôkazov nevzniesla dôvod založený na porušení práva na obhajobu.

169. Po štvrté tvrdenie, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď v bode 141 napadnutého rozsudku rozhodol, že rovnaká normálna hodnota sa uplatňuje na všetkých vyvážajúcich výrobcov, ak je stanovená na základe údajov týkajúcich sa analogickej krajiny, nie je, ako to tvrdí Distillerie Bonollo, neprípustné z dôvodu, že smeruje proti subsidiárnemu dôvodu v napadnutom rozsudku. Ako uvádza samotná Distillerie Bonollo, je neúčinné.[77]

74 Nariadenie, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 (Ú. v. EÚ L 164, 2018, s. 14).

75 V rámci preskúmania pred uplynutím platnosti môže Komisia len zachovať alebo zrušiť skôr uložené antidumpingové clá, ale nie zmeniť ich v súlade s článkom 11 ods. 6 základného nariadenia. Vzhľadom na to, že sporné nariadenie, ktorým sa mení nariadenie č. 349/2012, bolo zrušené rozsudkom z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), a účinky tohto nariadenia neboli v tomto rozsudku zachované až do jeho vykonania Komisiou, Komisia musela zachovať clo 10,1 % uložené spoločnosti Changmao Biochemical Engineering nariadením č. 349/2012. Naproti tomu nariadenie 2018/921 zachováva sadzbu 8,3 % uloženú spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory na základe sporného nariadenia. Hoci bolo totiž toto nariadenie zrušené napadnutým rozsudkom, jeho účinky zostávajú zachované týmto rozsudkom, pokiaľ ide o Ninghai Organic Chemical Factory, až kým príslušná inštitúcia nesplní povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 266 ZFEÚ (pričom to musí urobiť len vtedy, ako to bolo vysvetlené v bode 162 vyššie, keď bude toto odvolanie zamietnuté).

76 Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

77 Pozri bod 208 nižšie.

170. Preto konštatujem, že jediný odvolací dôvod je prípustný v celom rozsahu.

3. Dôvodnosť

171. Podľa znenia článku 11 ods. 9 základného nariadenia pri všetkých preskúmaniach uskutočnených podľa tohto článku Komisia použije za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k uloženiu cla, pričom sa náležite zohľadní najmä článok 2 tohto nariadenia.

172. Podľa judikatúry výnimku umožňujúcu inštitúciám uplatniť v rámci konania o preskúmaní metódu odlišnú od tej, ktorá bola použitá pri pôvodnom prešetrovaní, ak sa okolnosti zmenili, treba vykladať reštriktívne.[78]

173. V prejednávanej veci v rámci prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 130/2006, pokiaľ ide o dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorým bol priznaný ŠTH, bola normálna hodnota stanovená na základe ich skutočných domácich predajných cien v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia,[79] zatiaľ čo v prípade vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, bola normálna hodnota vypočítaná na základe domácich predajných cien v analogickej krajine, a to Argentíne, podľa článku 2 ods. 7 písm. a) uvedeného nariadenia.[80]

174. Naopak, v rámci prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia, bol dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom ŠTH zamietnutý. Normálnu hodnotu preto už nebolo možné stanoviť v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia. V podstate bola vypočítaná na základe výrobných nákladov v Argentíne v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) uvedeného nariadenia.[81]

175. Svojím jediným odvolacím dôvodom Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že Rada porušila článok 11 ods. 9 základného nariadenia, keď počas preskúmania použila vytvorenú normálnu hodnotu pre dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorá bola založená na výrobných nákladoch v Argentíne, hoci počas pôvodného prešetrovania stanovila normálnu hodnotu pre vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH na základe domácich predajných cien v Argentíne.

176. Jediný odvolací dôvod je rozdelený na tri časti. V rámci prvej časti Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že nedošlo k zmene metodológie a v každom prípade okolnosti sa zmenili, pričom výsledkom je, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval porušenie článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

177. Domnievam sa, že prvej časti jediného odvolacieho dôvodu je potrebné vyhovieť.

178. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Changmao Biochemical Engineering,[82] došlo k zmene metodológie v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

78 Rozsudky z 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada (C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 17), a z 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 43).

79 Odôvodnenia 18 až 28 nariadenia č. 1259/2005 a odôvodnenie 13 nariadenia č. 130/2006.

80 Odôvodnenia 29 až 34 nariadenia č. 1259/2005 a odôvodnenie 13 nariadenia č. 130/2006.

81 Odôvodnenia 27 až 29 sporného nariadenia.

82 Z dôvodov jasnosti uvádzam, že Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že výpočet normálnej hodnoty nie na základe domácich predajných cien v Argentíne, ale na základe výrobných nákladov v Argentíne, pokiaľ ide o vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, predstavuje zmenu metodológie. Netvrdí, že skutočnosť, že jej bol priznaný ŠTH v pôvodnom prešetrovaní, ale priznanie tohto štatútu jej bolo zamietnuté v rámci preskúmania, sama osebe predstavuje zmenu metodológie, ktorá je nezlučiteľná s článkom 11 ods. 9 základného nariadenia.

179. Podľa judikatúry dochádza k zmene metodológie v zmysle tohto ustanovenia, ak bola vývozná cena počas pôvodného prešetrovania stanovená na základe skutočných vývozných cien do Únie v súlade s článkom 2 ods. 8 základného nariadenia, zatiaľ čo pri preskúmaní bola vytvorená vývozná cena stanovená na základe skutočných vývozných cien do tretích krajín podľa článku 2 ods. 9 uvedeného nariadenia.[83] Rovnako, ak počas pôvodného prešetrovania Rada vypočítala normálnu hodnotu na základe skutočných vývozných cien výrobcu so sídlom v analogickej tretej krajine a domácich predajných cien tohto výrobcu, hoci počas preskúmania stanovila normálnu hodnotu na základe výrobných nákladov toho istého výrobcu, išlo o zmenu metodológie.[84]

180. V prejednávanej veci bola v rámci pôvodného prešetrovania normálna hodnota stanovená na základe domácich predajných cien v Argentíne, pokiaľ ide o vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, zatiaľ čo pri preskúmaní bola v podstate vypočítaná na základe výrobných nákladov v Argentíne, pokiaľ ide o dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí už nemali nárok na ŠTH. Vzhľadom na judikatúru uvedenú v predchádzajúcom bode sa mi zdá, že ide o zmenu metodológie v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

181. Okrem toho sa podľa môjho názoru nepreukázalo, že sa okolnosti zmenili.

182. Bolo rozhodnuté, že najmä záväzok minimálnej ceny (ktorého dôsledkom bolo, že skutočné vývozné ceny do Únie už neboli spoľahlivé a že pri preskúmaní musela byť vytvorená vývozná cena vypočítaná na základe vývozných cien do tretích krajín)[85] alebo značná zmena výrobných nákladov dotknutého výrobku[86] predstavuje zmenu okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.[87]

183. Changmao Biochemical Engineering sa však obmedzuje na konštatovanie významnej zmeny okolností, čo preukazuje skutočnosť, že Rada a Komisia jej priznali ŠTH v rámci pôvodného prešetrovania, ale odmietli jej priznať tento štatút v rámci preskúmania. To podľa môjho názoru nestačí na preukázanie zmeny okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

184. Poukazujem najmä na to, že podľa odôvodnenia 27 sporného nariadenia dôvodom, pre ktorý sa pri preskúmaní rozhodlo o použití vytvorenej normálnej hodnoty skôr na základe výrobných nákladov v Argentíne než o použití domácich predajných cien v Argentíne, bola existencia „rozdielu vo výrobnej metóde medzi Argentínou a [Čínou], ktorá [mala] značný vplyv na ceny a náklady“. Ako vysvetľuje Changmao Biochemical Engineering, zatiaľ čo v Argentíne sa kyselina vínna vyrába z vedľajších produktov pri výrobe vína, v Číne sa vyrába chemickou syntézou. Z nariadenia č. 349/2012 však vyplýva, že rozdiely medzi výrobným postupom a výrobnými nákladmi kyseliny vínnej existovali už v čase pôvodného prešetrovania.[88] Na Súdnom dvore sa netvrdilo, že medzi obdobím pôvodného prešetrovania a obdobím predbežného preskúmania došlo k zmene výrobných nákladov kyseliny vínnej v Argentíne a/alebo Číne. Z toho podľa môjho názoru vyplýva, že nie je preukázané, že sa okolnosti zmenili v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

185. Domnievam sa však, že Všeobecný súd neposkytol primerané a dostatočné odôvodnenie, aby v bodoch 135 až 137 napadnutého rozsudku rozhodol, že uplatnenie metodológie použitej pri pôvodnom prešetrovaní nie je v rozpore s článkom 2 základného nariadenia.

83 Rozsudok z 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, body 21, 44 a 59), ako aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Cruz Villalón vo veci Valimar (C-374/12, EU:C:2014:118, bod 78).

84 Rozsudok z 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada (T-299/05, EU:T:2009:72, body 170 až 172). Pozri tiež rozsudky z 8. júla 2008, Huvis/Rada (T-221/05, neuverejnený, EU:T:2008:258, body 27, 28 a 43), a zo 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada (T-423/09, EU:T:2011:764, bod 57).

85 Rozsudok z 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, body 45 až 49).

86 Rozsudok z 15. novembra 2018, CHEMK a KF/Komisia (T-487/14, EU:T:2018:792, bod 63).

87 Pozri tiež rozsudok zo 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada (T-423/09, EU:T:2011:764, bod 63).

88 Odkazuje sa na odôvodnenie 26 nariadenia č. 349/2012, podľa ktorého „rozdiel vo výrobných postupoch v Argentíne a v Číne a jeho výsledný vplyv na nákladovosť a oceňovanie príslušného výrobku bol už beztak podrobne posúdený v priebehu pôvodného prešetrovania“.

186. Poukazujem na to, že článok 11 ods. 9 základného nariadenia vyžaduje, aby Komisia pri všetkých preskúmaniach uplatnila rovnakú metodológiu ako v pôvodnom prešetrovaní, „pričom sa náležito zohľadní článok 2 a predovšetkým jeho odseky 11 a 12 a článok 17“.

187. Poznamenávam, že ak – tak ako v prejednávanej veci – nedošlo k žiadnej zmene okolností, na odôvodnenie zmeny metodológie nestačí, aby bola nová metodológia vhodnejšia ako predchádzajúca.[89] Ak nedôjde k zmene okolností, zmena metodológie je odôvodnená len vtedy, ak je predchádzajúca metodológia v rozpore s článkami 2 alebo 17 základného nariadenia.

188. Zo znenia článku 11 ods. 9 tohto nariadenia a z judikatúry citovanej v bode 172 vyššie totiž vyplýva, že všeobecným pravidlom je, že metodológia použitá pri pôvodnom prešetrovaní sa musí uplatniť v rámci preskúmania a že použitie inej metodológie v preskúmaní je výnimkou. Ak by sa konštatovalo, že nová metodológia môže byť v prípade neexistencie zmeny okolností uplatnená v rámci konania o preskúmaní, *hoci predchádzajúca metodológia nebola považovaná za odporujúcu článkom 2 alebo 17 základného nariadenia*, výnimka by sa stala pravidlom.

189. Preto je potrebné určiť, či uplatnenie metodológie použitej pri pôvodnom prešetrovaní pri preskúmaní je v rozpore s článkom 2 základného nariadenia.

190. Podľa judikatúry prináleží Rade, aby preukázala, že metodológia použitá pri pôvodnom prešetrovaní bola v rozpore s článkom 2 základného nariadenia.[90]

191. Rada na Všeobecnom súde tvrdila, že vzhľadom na rozdiely v postupe výroby kyseliny vínnej v Argentíne a Číne[91] nemohla pri preskúmaní uplatniť metodológiu použitú pri pôvodnom prešetrovaní bez toho, aby porušila článok 2 ods. 10 základného nariadenia, ktorý vyžaduje, aby bolo porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou spravodlivé. Rada tvrdila, že porovnanie na jednej strane medzi normálnou hodnotou vypočítanou na základe domácich predajných cien v Argentíne, a teda hodnotou založenou na údajoch týkajúcich sa prirodzeného výrobného postupu, a na druhej strane *skutočnými* vývoznými cenami dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, teda v súvislosti so syntetickým výrobným postupom, by bolo nespravodlivé.

192. V bodoch 135 až 137 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol tvrdenie Rady, podľa ktorého by uplatnenie metodológie použitej pri pôvodnom prešetrovaní neumožnilo spravodlivé porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznými cenami z dôvodu, že jednak za predpokladu, že by toto porovnanie bolo nespravodlivé, malo to tiež viesť Radu a Komisiu k zmene antidumpingového cla uplatniteľného na ostatných vyvážajúcich výrobcov, čo neurobili, a jednak, že kyselina vínna vyrobená chemickou syntézou má „rovnaké vlastnosti a je určená na rovnaké základné použitia“ ako kyselina vínna, ktorá sa vyrába z vedľajších produktov pri výrobe vína.

193. Domnievam sa, že Všeobecný súd nemohol dospieť k záveru, že uplatnenie metodológie použitej pri pôvodnom prešetrovaní „zdá sa neodporuje článku 2 základného nariadenia“[92] len na základe týchto dôvodov.

194. Po prvé skutočnosť, že Rada nezmenila clo uložené ostatným vyvážajúcim výrobcom, ktorým nebol priznaný ŠTH, totiž nepreukazuje, že metodológia použitá pri pôvodnom prešetrovaní nie je v rozpore s článkom 2 základného nariadenia. Môže tiež naznačovať, že Rada porušila toto ustanovenie tým, že nezmenila clo uložené iným vyvážajúcim výrobcom, ktorým nebol priznaný ŠTH. Žiadny výsledok nemožno vyvodiť z konania Rady, pokiaľ ide o zákonnosť pôvodnej alebo novej metodológie.

89 Rozsudok z 8. júla 2008, Huvis/Rada (T-221/05, neuverejnený, EU:T:2008:258, bod 50).

90 Rozsudok z 8. júla 2008, Huvis/Rada (T-221/05, neuverejnený, EU:T:2008:258, bod 51).

91 Pozri bod 184 vyššie.

92 Pozri bod 137 napadnutého rozsudku.

195. Po druhé sa domnievam, že na účely konštatovania, že uplatnenie metodológie použitej pri pôvodnom prešetrovaní nie je v rozpore s článkom 2 základného nariadenia, sa Všeobecný súd nemohol obmedziť na tvrdenie, že kyselina vínna vyrobená chemickou syntézou má „rovnaké vlastnosti a je určená na rovnaké základné použitia“ ako kyselina vínna vyrobená z vedľajších produktov pri výrobe vína. Rozdiely v postupe výroby kyseliny vínnej v Argentíne a Číne, o ktoré sa Rada opierala pri tvrdení, že uplatnenie predchádzajúcej metodológie nie je v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia, majú totiž podľa odôvodnenia 27 sporného nariadenia [93] „značný vplyv na ceny a náklady“.

196. Okrem toho uvádzam, že rozdiely vo výrobnom postupe sú dôvodom, pre ktorý bola v spornom nariadení metodológia zmenená a normálna hodnota bola vypočítaná, pokiaľ ide o vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, nie na základe domácich predajných cien v Argentíne, ale s použitím výrobných nákladov v Argentíne. [94] Preto sa domnievam, že vzhľadom na to, že Rada sa opiera o rozdiely vo výrobnom postupe, aby preukázala, že uplatnenie pôvodnej metodológie pri preskúmaní by bolo nezákonné, mal Všeobecný súd preskúmať nielen to, či tieto rozdiely spôsobili nespravodlivé porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznými cenami, ale aj to, či tieto rozdiely bránia tomu, aby sa domáce predajné ceny v Argentíne použili na výpočet normálnej hodnoty. Len za predpokladu, že by Všeobecný súd konštatoval, že napriek rozdielom vo výrobnom postupe mohli byť domáce predajné ceny v Argentíne použité na výpočet normálnej hodnoty, mohol dospieť k záveru, že uplatnenie predchádzajúcej metodológie by nebolo v rozpore s článkom 2 základného nariadenia a že v dôsledku toho Rada nemohla v spornom nariadení uplatniť novú metodológiu.

197. Je pravda, že Rada, ktorá nesie dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti uplatnenia predchádzajúcej metodológie, na Všeobecnom súde iba tvrdila, že rozdiely vo výrobnom postupe neumožňujú vykonať spravodlivé porovnanie vyžadované článkom 2 ods. 10 základného nariadenia; netvrdila, že tieto rozdiely bránia použitiu domácich predajných cien v Argentíne pri výpočte normálnej hodnoty. Zdá sa mi však, že obe otázky spolu súvisia, ako to preukazuje odôvodnenie 42 sporného nariadenia, podľa ktorého „pokus o rovnaký výpočet *pri použití domácich predajných cien v Argentíne* a následná úprava normálnej hodnoty a/alebo vývoznej ceny podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia by nezabezpečil spravodlivé porovnanie“. [95]

198. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd neuviedol primerané a dostatočné odôvodnenie záveru uvedeného v bode 137 napadnutého rozsudku, podľa ktorého by uplatnenie metodológie použitej pri pôvodnom prešetrovaní nebolo v rozpore s článkom 2 základného nariadenia.

199. Ako uvádza Komisia, nemožno tvrdiť, že článok 11 ods. 9 základného nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že požiadavka, podľa ktorej sa tá istá metodológia musí použiť v pôvodnom prešetrovaní a preskúmaní, sa nevzťahuje na metodológiu uplatnenú počas pôvodného konania *ako celku*, ale na metodológiu použitú v rámci pôvodného konania, pokiaľ ide o *každého vyvážajúceho výrobcu*.

200. Ak by to tak bolo, počas preskúmania by sa normálna hodnota mala stanoviť, pokiaľ ide o dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, na základe ich skutočných domácich predajných cien. [96] To by však bolo v rozpore s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, keďže podľa preskúmania už títo dvaja čínski vyvážajúci výrobcovia nemajú nárok na ŠTH. Rada tak mohla uplatniť novú metodológiu bez toho, aby porušila článok 11 ods. 9 základného nariadenia. [97]

93 Pozri bod 184 vyššie.

94 Podľa odôvodnenia 27 sporného nariadenia *„na základe rozdielu vo výrobnej metóde medzi Argentínou a [Čínou], ktorá má značný vplyv na ceny a náklady*, sa rozhodlo vytvoriť radšej normálnu hodnotu než použiť tieto domáce predajné ceny [v Argentíne]“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

95 Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

96 Pozri bod 173 vyššie.

97 Článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia vyžaduje, aby v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom bola normálna hodnota určená na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom, alebo ak to nie je možné, na inom odôvodnenom základe. Inými slovami, normálna hodnota nemôže byť v tomto prípade určená na základe skutočných domácich predajných cien v príslušnej krajine s iným ako trhovým hospodárstvom.

201. Článok 11 ods. 9 základného nariadenia však podľa môjho názoru nemožno vykladať v tom zmysle, že požiadavka uplatniť pri preskúmaní metodológiu uplatnenú pri pôvodnom prešetrovaní odkazuje na metodológiu použitú v prípade *každého vyvážajúceho výrobcu*. Na jednej strane je znenie tohto ustanovenia v rozpore s týmto výkladom, keďže vyžaduje uplatnenie tej istej metodológie, ktorá bola použitá pri „zisťovaní, ktoré viedlo k clu“. Prešetrovanie sa zo svojej podstaty týka všetkých vyvážajúcich výrobcov príslušného výrobku. Nič v znení článku 11 ods. 9 základného nariadenia nenaznačuje, že by sa mala zohľadniť individuálna situácia vyvážajúcich výrobcov. Na druhej strane, hoci v „záujme posilnenia súdržnosti v celej oblasti“ Komisia navrhla zrušiť článok 11 ods. 9 základného nariadenia okrem iného z dôvodu, že „niekedy vied[ol] k neustálemu používaniu jednoznačne zastaraných metód“,[98] toto ustanovenie nebolo zrušené. To svedčí v prospech širokého výkladu pravidla uvedeného v článku 11 ods. 9 základného nariadenia. Toto pravidlo sa teda uplatňuje na metodológiu použitú pri prešetrovaní ako celku, a nie na metodológiu použitú v prípade každého vyvážajúceho výrobcu.

202. Z toho vyplýva, že treba vyhovieť prvej časti jediného odvolacieho dôvodu a zrušiť napadnutý rozsudok.

203. Pre úplnosť však stručne preskúmam druhú a tretiu časť jediného odvolacieho dôvodu.

204. V druhej a tretej časti svojho jediného odvolacieho dôvodu Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 139 až 141 napadnutého rozsudku nesprávne domnieval, že skutočnosť, že rovnaká normálna hodnota sa uplatňuje na všetkých vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, odstraňuje akékoľvek rozlišovanie medzi spolupracujúcimi a nespolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami.

205. Podľa môjho názoru druhej a tretej časti jediného odvolacieho dôvodu nemožno vyhovieť.

206. V bodoch 139 až 141 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol tvrdenie Rady, podľa ktorého ak by sa normálna hodnota mala vypočítať na základe domácich predajných cien v Argentíne, pokiaľ ide jednak o dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí spolupracovali, a jednak o ostatných vyvážajúcich výrobcov, ktorí nespolupracovali, viedlo by to k odstráneniu akéhokoľvek rozlišovania medzi spolupracujúcimi a nespolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami. Podľa Všeobecného súdu by stále existoval rozdiel, keďže spolupracujúcim vyvážajúcim výrobcom možno priznať individuálne zaobchádzanie podľa článku 9 ods. 5 základného nariadenia, zatiaľ čo nespolupracujúcim vyvážajúcim výrobcom nemožno priznať takéto zaobchádzanie.

207. V rozsahu, v akom Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že skutočnosť, že spolupracujúcim vyvážajúcim výrobcom možno na rozdiel od nespolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov priznať individuálne zaobchádzanie, neumožňuje rozlišovať medzi spolupracujúcimi a nespolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami, *pokiaľ ide o výpočet normálnej hodnoty*, toto tvrdenie je neúčinné. Je pravda, že ak vyvážajúci výrobca získa individuálne zaobchádzanie podľa článku 9 ods. 5 základného nariadenia, uplatňuje sa celoštátna normálna hodnota uplatniteľná na všetkých vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, hoci individuálne antidumpingové rozpätie je vypočítané na základe skutočných vývozných cien tohto vyvážajúceho výrobcu. Otázkou, ktorá je predmetom preskúmania v bodoch 139 až 141 napadnutého rozsudku, však nie je, či sa rovnaká normálna hodnota uplatňuje na všetkých vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, bez ohľadu na to, či spolupracovali. Uplatňuje sa a Všeobecný súd to uznal. Otázkou je, či *napriek tomu, že sa uplatňuje rovnaká normálna hodnota*, individuálne zaobchádzanie umožňuje rozlišovať medzi spolupracujúcimi a nespolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami.

98 Bod 2.6.2 oznámenia Komisie Rade a Európskemu parlamentu z 10. apríla 2013 o modernizácii nástrojov na ochranu obchodu – Prispôsobenie nástrojov na ochranu obchodu súčasným potrebám európskeho hospodárstva [COM(2013) 191 final]. Pozri tiež článok 1 ods. 5 písm. b) návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení [základné nariadenie], a nariadenie Rady (ES) č. 597/2009 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, predložený 10. apríla 2013 [COM(2013) 192 final].

208. V rozsahu, v akom Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že rovnaká normálna hodnota sa neuplatňuje na všetkých spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, *ak majú odlišné výrobné postupy a náklady*, toto tvrdenie je z toho istého dôvodu tiež neúčinné.

209. Konštatujem, že prvej časti jediného odvolacieho dôvodu treba vyhovieť. Z tohto dôvodu je teda potrebné zrušiť napadnutý rozsudok.

210. Domnievam sa, že Súdny dvor nemôže na základe článku 61 štatútu vydať konečný rozsudok vo veci samej. Riešenie sporu si totiž so zreteľom na úvahy uvedené v bodoch 185 až 198 vyššie vyžaduje nové posúdenie okolností veci, pričom Všeobecný súd môže lepšie vykonať toto posúdenie.

211. Prejednávanú vec preto treba vrátiť Všeobecnému súdu, aby preskúmal, či je uplatnenie metodológie použitej v pôvodnom prešetrovaní pri preskúmaní v rozpore s článkom 2 základného nariadenia. Ak by Všeobecný súd ďalej konštatoval, že to tak bolo a že v dôsledku toho Rada mohla uplatniť novú metodológiu v rámci preskúmania bez toho, aby porušila článok 11 ods. 9 uvedeného nariadenia, musel by preskúmať ostatné žalobné dôvody, ktoré mu boli predložené.

VII. Trovy

212. Keďže navrhujem, aby bola vec vrátená Všeobecnému súdu, o trovách hlavného odvolacieho konania by sa malo rozhodnúť neskôr.

213. Súdny dvor by však mal rozhodnúť o trovách konania súvisiacich so vzájomným odvolaním.

214. Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Súdny dvor môže rozhodnúť, že účastník konania znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka.

215. V prejednávanej veci Komisia nemala úspech v časti, v ktorej navrhovala, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok z dôvodu, že Všeobecný súd nesprávne usúdil, že Distillerie Bonollo bola sporným nariadením priamo dotknutá, ale mala úspech v časti, v ktorej navrhovala, aby Súdny dvor zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom sa ním stanovuje, aby Rada prijala opatrenia na vykonanie tohto rozsudku. Keďže Distillerie Bonollo si uplatnila nárok na náhradu trov konania, Komisii by mala byť uložená povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť štyri pätiny trov konania, ktoré vynaložila Distillerie Bonollo, zatiaľ čo Distillerie Bonollo by mala znášať jednu pätinu svojich vlastných trov konania.

216. Podľa článku 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, Rada, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania o vzájomnom odvolaní, by mala znášať svoje vlastné trovy konania o vzájomnom odvolaní.

217. V článku 184 ods. 4 rokovacieho poriadku sa stanovuje, že ak sa vedľajší účastník prvostupňového konania zúčastnil na odvolacom konaní, Súdny dvor môže rozhodnúť, že tento účastník bude znášať svoje vlastné trovy konania. Keďže Changmao Biochemical Engineering sa zúčastnila na konaní o vzájomnom odvolaní, mala by znášať svoje vlastné trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.

VIII. Návrh

218. Preto navrhujem, aby Súdny dvor:

– zrušil rozsudok z 3. mája 2018, Distillerie Bonollo a i./Rada (T-431/12, EU:T:2018:251),

– vrátil vec Všeobecnému súdu Európskej únie,

– rozhodol, že o trovách hlavného odvolacieho konania sa rozhodne neskôr,

– vyhovel vzájomnému odvolaniu v rozsahu, v akom sa ním navrhuje zrušenie bodu 2 výroku rozsudku z 3. mája 2018, Distillerie Bonollo a i./Rada (T-431/12, EU:T:2018:251), v rozsahu, v akom sa ním stanovuje, aby Rada Európskej únie prijala opatrenia na vykonanie uvedeného rozsudku,

– vo zvyšnej časti vzájomné odvolanie zamietol,

– rozhodol, že Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním, a je povinná nahradiť štyri pätiny trov konania, ktoré vynaložili Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA a Caviro Distillerie Srl v súvislosti so vzájomným odvolaním,

– rozhodol, že Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA a Caviro Distillerie Srl znášajú jednu pätinu svojich vlastných trov konania súvisiacich so vzájomným odvolaním, a

– rozhodol, že Rada Európskej únie a Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd znášajú svoje vlastné trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.